

คณะจิตวิทยา

ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ
และการประเมินความปกติ

,

นางสาวปิ่นทน์ชนิต นันทติกุล
เลขประจำตัว 483 74245 38

โครงการทางจิตวิทยานี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาจิตวิทยา
คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2551

THE RELATIONSHIP BETWEEN FIVE-FACTOR PERSONALITY
AND NORMALITY EVALUATIONS

Miss Panchanit Nuntatikul

ID 483 74245 38

A Senior Project Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

For the Degree of Bachelor of Science in Psychology

Faculty of Psychology

Chulalongkorn University

Academic Year 2008

บัณฑิตชนิต นันทติกุล: ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ
และการประเมินความปกติ (THE RELATIONSHIP BETWEEN FIVE-FACTOR
PERSONALITY AND NORMALITY EVALUATIONS) อ.ที่ปรึกษา: ผศ. ดร. คัดนางค์
มณีศรี, 57 หน้า

งานวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาการประเมินความปกติและทดสอบความสัมพันธ์
ระหว่างลักษณะบุคลิกภาพกับการประเมินความปกติ ของนิสิตปริญญาตรีจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย 200 คน ตอบแบบสอบถามมาตรฐานประเมินความปกติ และมาตรวัดบุคลิกภาพ
5 องค์ประกอบ พบผลการศึกษา ดังนี้

1. การประเมินความปกติ มิติปกติ และมิติเฉลี่ย ไม่มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับลักษณะ
บุคลิกภาพแบบความไม่มั่นคงทางอารมณ์
2. การประเมินความปกติ มิติปกติ และมิติเฉลี่ย มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับ
ลักษณะบุคลิกภาพแบบการเปิดตัว
3. การประเมินความปกติ มิติปกติ และมิติเฉลี่ย ไม่มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับลักษณะ
บุคลิกภาพแบบการเปิดรับประสบการณ์
4. การประเมินความปกติ มิติปกติ และมิติเฉลี่ย มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับ
ลักษณะบุคลิกภาพแบบความเป็นมิตร
5. การประเมินความปกติ มิติปกติ มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับลักษณะ
บุคลิกภาพแบบการมีจิตสำนึก แต่มิติเฉลี่ยไม่มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรง

จากการวิเคราะห์เพิ่มเติมพบว่า การประเมินความปกติ มิติปกติและมิติเฉลี่ยสัมพันธ์กับ
การประเมินคุณธรรม ลักษณะนิสัย และอารมณ์ แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับการประเมิน
ความสามารถของบุคคลและรูปลักษณ์ภายนอก การประเมินคุณลักษณะที่แสดงถึงความปกติ
มิติความสามารถไม่มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับลักษณะบุคลิกภาพแบบความเป็นมิตร และความ
ไม่มั่นคงทางอารมณ์ การประเมินคุณลักษณะที่แสดงถึงความปกติ มิติลักษณะนิสัย อารมณ์
คุณธรรม และรูปลักษณ์ภายนอกไม่มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับลักษณะบุคลิกภาพ
แบบความไม่มั่นคงทางอารมณ์

หลักสูตร.....จิตวิทยา.....ลายมือชื่อนิสิต.....*บัณฑิตชนิต นันทติกุล*
สาขาวิชา.....จิตวิทยา.....ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....*คัตนางค์ มณีศรี*

PUNCHANIT NUNTATIKUL: THE RELATIONSHIP BETWEEN FIVE-FACTOR PERSONALITY AND NORMALITY EVALUATIONS. THESIS ADVISOR: ASST. PROF. KAKANANG MANEESRI, PH. D., 57 pp.

The purpose of this study was to assess normality evaluations and examined the relationship between normality evaluations and five-factor personality. Two hundred undergraduate students at Chulalongkorn University completed measures of normality evaluations and five-factor personality scale. Results show that

1. There is no significant correlation between normality evaluations and neuroticism (*ns*).
2. Normality evaluations positively correlate with extraversion ($p < .01$).
3. There is no significant correlation between normality evaluations and openness to experience (*ns*).
4. Normality evaluations positively correlate with agreeableness ($p < .01$).
5. Normality evaluations normal dimension positively correlate with conscientiousness ($p < .01$).

Further analyses reveal that normality evaluations are related to evaluations of morality, habits, and emotions, but not related to evaluations of ability and physical appearance. Ability positively correlate with openness to experience, extraversion, and conscientiousness. Habits, morality, emotions and physical appearance positively correlate with openness to experience, extraversion, conscientiousness, and agreeableness.

ProgramBachelor of Sciences..... Student's signature ...*Punchanit Nuntatikul*.....
 Field of StudyPsychology..... Advisor's signature ...*Kakanang Maneesri*.....

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศักดิ์นางค์ มณีศรี อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ ที่กรุณาให้คำแนะนำ สละเวลาให้คำปรึกษา และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องด้วยความเมตตา มาโดยตลอด รวมทั้งยังได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทางวิชาการและชี้แนะแนวทางที่เป็น ประโยชน์แก่ผู้วิจัยตลอดระยะเวลาในการจัดทำโครงการ ผู้วิจัยตระหนักในความเมตตาและ ความกรุณาของอาจารย์เสมอมา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กวรรณิการ์ นลราชสุวัจน์, และอาจารย์ชวัลณัฐ เหล่าพูนพัฒน์ ที่ให้ความช่วยเหลือ และ สละเวลาให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลครั้งนี้

ขอขอบคุณคุณหยกฟ้า อิศรานนท์ รุ่นพี่นิสิตปริญญาโทสาขาวิชาจิตวิทยาสังคม ที่ได้ สละเวลาให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ และสอนวิธีการต่าง ๆ ในการใช้โปรแกรมทางสถิติแก่ผู้วิจัย ทำให้การทำโครงการครั้งนี้ง่ายขึ้น

ขอขอบคุณคุณขวัญเรือน แสงจัน, คุณนิตยา เมธาพิพัฒน์, และคุณศุภดี คุวสานนท์ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่อนุเคราะห์ มาตรการควบคุมคุณภาพห้องค์ประกอบแก่ผู้วิจัย

ขอขอบคุณนิสิตจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รุ่นที่ 5 และนิสิตจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือ และสละเวลาให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูล

ขอขอบคุณคุณวิโรจน์ ชูวัฒนารักษ์ ที่เชื้อเพื่อสถานที่ทำงานและให้ความดูแลผู้วิจัย ตลอดระยะเวลาการทำโครงการ

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ที่ให้การสนับสนุน ส่งเสริม ดูแลเอาใจใส่ และเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยเป็นอย่างดีเสมอมา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	3
การประเมินความปกติ	3
ทฤษฎีบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ	6
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	12
สมมติฐานการวิจัย	12
ขอบเขตการวิจัย	13
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	14
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	14
บทที่ 2 วิธีดำเนินการวิจัย	15
การออกแบบการวิจัย	15
กลุ่มตัวอย่าง	15
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	15
วิธีดำเนินการวิจัย	32
การวิเคราะห์ข้อมูล	32
บทที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	33
บทที่ 4 อภิปรายผลการวิจัย	42
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	49

สารบัญ (ต่อ)

รายการอ้างอิง	54
ภาคผนวก	55
ภาคผนวก ก	56

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	จำนวนคำคุณศัพท์ แยกตามประเภทของคำ17
2	จำนวนคำคุณศัพท์ แยกตามประเภทของคำและหมวดของคำ.....18
3	จำนวนคำคุณศัพท์ แยกตามหมวดของคำ19
4	จำนวนคำคุณศัพท์ แยกตามประเภทของคำ20
5	จำนวนคำคุณศัพท์ แยกตามหมวดของคำ21
6	จำนวนคำคุณศัพท์ แยกตามหมวดของคำ22
7	จำนวนคำคุณศัพท์ แยกตามประเภทของคำ22
8	จำนวนและร้อยละของตัวอย่างในการสร้างมาตราประเมนบุคลิกภาพ จำแนกตาม ข้อมูลทั่วไปต่างๆ (N = 300)23
9	จำนวนข้อกระทงและน้ำหนักบรรจุของข้อกระทงด้านความสามารถที่ผ่านการ คัดเลือก26
10	จำนวนข้อกระทงและน้ำหนักบรรจุของข้อกระทงด้านรูปลักษณะภายนอกที่ผ่าน การคัดเลือก.....27
11	จำนวนข้อกระทงและน้ำหนักบรรจุของข้อกระทงด้านลักษณะนิสัยที่ผ่านการ คัดเลือก28
12	จำนวนข้อกระทงและน้ำหนักบรรจุของข้อกระทงด้านอารมณ์ที่ผ่านการคัดเลือก..29
13	จำนวนข้อกระทงและน้ำหนักบรรจุของข้อกระทงด้านคุณธรรม/จริยธรรมที่ผ่าน การคัดเลือก.....29
14	จำนวนคำคุณศัพท์ แยกตามหมวดของคำ30
15	จำนวนคำคุณศัพท์ แยกตามประเภทของคำ30
16	ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง (N = 200).....33

สารบัญญัตินี้ (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
17	คะแนนต่ำสุดและสูงสุด ค่ามัชฌิมเลขคณิต (M) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของตัวแปรที่ศึกษา.....35
18	ค่าความเที่ยงและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r) ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ($N = 200$).....37

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เป็นเวลานานมาแล้วที่นักจิตวิทยาได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับบุคลิกภาพของมนุษย์ ซึ่งในปัจจุบันจะเป็นการศึกษาผู้ป่วยจิตเวชในคลินิก เพื่อวิเคราะห์ความผิดปกติทางจิตระหว่างผู้ป่วยโรคจิต โรคประสาท และคนปกติ ทำให้ข้อมูลที่ได้ไม่เพียงพอที่จะนำไปใช้อธิบายในวงกว้าง เนื่องจากการสังเกตบุคลิกภาพของผู้ป่วยเพียงอย่างเดียว ก็จะได้ลักษณะบุคลิกภาพที่ผิดไปจากคนธรรมดา ไม่สามารถนำไปใช้อธิบายพฤติกรรมของคนปกติได้ ดังนั้นต่อมาจึงมีความพยายามสร้างทฤษฎีใหม่ๆ ที่จะใช้อธิบายคนทั่วไปในสังคมได้ โดยการศึกษาบุคคลธรรมดา ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ บุคคลในสาขาอาชีพต่างๆ ซึ่งเป็นการขยายขอบเขตการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่ใหญ่ขึ้น และเป็นตัวแทนของคนในสังคมมากขึ้น

เนื่องจากผู้ที่ศึกษาเกี่ยวกับบุคลิกภาพมีด้วยกันหลายสาขาอาชีพ ดังนั้น ทฤษฎีบุคลิกภาพจึงมีหลายแนวคิดขึ้นอยู่กับภูมิหลังของผู้ที่ศึกษาว่าเกี่ยวข้องกับงานสาขาใด เช่น

กลุ่มทฤษฎีพัฒนาการ (Development Theories)

กลุ่มทฤษฎีลักษณะนิสัย (Traits Theories)

กลุ่มทฤษฎีประเภท (Type Theories)

กลุ่มทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalytic Theories)

กลุ่มทฤษฎีจิตสังคม (Social psychological Theories) เป็นต้น

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกศึกษาตามแนวคิดของกลุ่มทฤษฎีลักษณะนิสัย โดยเน้นไปที่ทฤษฎีบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ (5-Factor model of personality) หรือ Big Five ของ Costa และ McCrae (1992) ซึ่งเป็นทฤษฎีที่มีขอบเขตกว้างขวาง ครอบคลุมลักษณะบุคลิกภาพต่างๆ เพราะได้รับการพัฒนาจากการศึกษาบุคลิกภาพที่มีความปกติ แต่สามารถใช้อธิบายในมิติของบุคลิกภาพที่มีความผิดปกติได้ด้วย

“ความปกติ” ถูกกล่าวถึงมาเป็นเวลายาวนาน และมีการนำไปใช้อย่างกว้างขวางทั้งในทางคลินิก, สังคม, และทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ แต่ลักษณะของคนที่เรียกว่าปกติก็ยังเป็นเรื่องที่น่าสนใจได้เล็กน้อย ทั้งนี้ Bierce (1918 อ้างถึงใน Wood, Gosling และ Potter, 2007) ได้ให้คำนิยามของคำว่า “ความผิดปกติ” ไว้ใน Devil's Dictionary ว่า ความผิดปกติ คือ “การไม่ปฏิบัติตามมาตรฐาน” และเขายังพบว่าทำให้คำจำกัดความคำว่า “ความผิดปกติ” เป็นเรื่องที่ยากกว่าการพยายามให้ความหมายคำว่า “ความปกติ” ดังนั้น ความหมายที่แท้จริงของ “ความปกติ” จึงยังไม่ถูกนิยามขึ้น

อย่างไรก็ตาม มีความพยายามในการหาคำอธิบาย “ความปกติ” ในหลายแง่มุม ดังเช่น Offer & Sabshin, 1966, 1991; Shoben, 1957; Vaillant, 2003 (อ้างถึงใน Wood, Gosling และ Potter, 2007) ได้ให้คำจำกัดความของความปกติว่าเป็น “สิ่งที่บ่งบอกขอบเขตของการทำงาน” เช่น การตั้งเป้าหมายในทางคลินิก มีการวางมาตรฐานไว้ ให้คนพัฒนาตนเองไปถึงมาตรฐานนั้นให้ได้

Benet-Martinez และ Waller (2002 อ้างถึงใน Wood, Gosling และ Potter, 2007) พบปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความปกติ ได้แก่ ความแปลก (Peculiarity) หรือการไม่เป็นไปตามธรรมเนียม (Unconventionality) ซึ่งถูกใช้คำจำกัดความเพิ่มเติมด้วยคำต่างๆ เช่น แปลก (odd), ประหลาด (peculiar), วิตถาร (bizarre) และผิดปกติ (anomalous) แต่เป็นที่น่าสนใจว่าปัจจัยที่แยกออกมาจากคำว่าโดดเด่น (distinction) จะถูกให้ความหมายด้วยคำศัพท์ เช่น พิเศษ (extraordinary), ยอดเยี่ยม (exceptional) และน่าทึ่ง (remarkable) ซึ่งชี้ให้เห็นว่าบางส่วนในมิติการประเมินอาจเกี่ยวข้องกับลักษณะทางบวกและทางลบของการเป็นคนไม่ปกติ

ในทางคลินิกความเข้าใจว่าอะไรเป็นพฤติกรรมปกติเป็นปัจจัยสำคัญในการวิเคราะห์และสรุปว่า พฤติกรรมใดจำเป็นต้องได้รับการรักษา ซึ่งความพยายามในการอธิบายพฤติกรรมปกติมีมานานแล้วโดยนักทฤษฎีซึ่งต้องการเปลี่ยนแปลงขอบเขตคำจำกัดความในทางคลินิก (Laing, 1967; Szasz, 1960 อ้างถึงใน Wood, Gosling และ Potter, 2007)

แม้จะมีการให้นิยามความหมายของ “ความปกติ” ไว้มากมาย แต่ไม่มีความหมายใดที่มีความชัดเจน และได้รับการยอมรับโดยทั่วไป ในปัจจุบันยังเป็นข้อถกเถียงกันถึงนิยามของความปกติว่า ความปกติคืออะไร ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการประเมินความปกติในสังคม โดยใช้คำคุณศัพท์ภาษาไทยที่นำมาจากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 เปรียบเทียบกับลักษณะบุคลิกภาพแบบต่างๆ ในทฤษฎีบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์

ของลักษณะบุคลิกภาพกับการประเมินความปกติ ซึ่งอาจแตกต่างกันไปจากงานวิจัยที่ผ่านมา (Wood, Gosling, และ Potter, 2007)

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแบ่งออกเป็น 2 หัวข้อใหญ่ๆ ได้แก่

1. การประเมินความปกติ
2. บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ

การประเมินความปกติ (Normal Evaluations)

ความหมายของความปกติ

จากงานวิจัยของ Wood, Gosling, และ Potter (2007) ได้ให้ความหมายของความปกติ โดยแบ่งเป็น 3 มุมมอง ดังนี้

1. ความปกติคือ สุขภาพจิต (Normality as mental health) หมายถึง บุคคลที่ได้รับการประเมินว่าไม่มีอาการป่วยทางจิต ซึ่งเป็นมุมมองที่ใช้ในทางการแพทย์
2. ความปกติคือ พฤติกรรมของคนโดยเฉลี่ย (Normality as average) หมายถึง บุคคลที่มีลักษณะตรงกับประชากรส่วนใหญ่ในสังคมที่บุคคลนั้นดำรงชีวิตอยู่
3. ความปกติคือ การปฏิบัติตามบรรทัดฐานของสังคม (Normality as ideal social function) หมายถึง บุคคลที่มีพฤติกรรมเหมาะสมตามกฎเกณฑ์ในสังคมที่บุคคลนั้นๆ อยู่อาศัย

Wood และคณะ (2007) ทำการศึกษาการประเมินความปกติกับตัวแปรต่างๆ เพื่อค้นหาปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับการประเมินความปกติพบว่า การประเมินความปกติมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับลักษณะบุคลิกภาพด้านความเป็นมิตร (agreeableness), การมีจิตสำนึก (conscientiousness), และ ความมั่นคงทางอารมณ์ (emotional stability) แต่พบความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางลบกับลักษณะบุคลิกภาพด้านการเปิดรับประสบการณ์ (openness to experience)

Bridges (1951) กล่าวว่า ความปกติแบ่งได้เป็น 2 มุมมอง ดังนี้

1. มุมมองที่เป็นมาตรฐาน (normative conceptions) มองว่าความปกติเป็นการทำงานที่สมบูรณ์แบบหรือความสามารถในการปรับตัวที่ดี ซึ่งเป็นมุมมองที่มักใช้ในวงการแพทย์ แต่ความเป็นมาตรฐานจะถูกอิทธิพลโดยความคิดเห็นส่วนตัวของผู้ประเมิน ซึ่งแตกต่างกันไปในแต่ละคน ดังนั้น จึงเป็นไปได้ยากที่จะให้คำจำกัดความของ คำว่า “การปรับตัวที่ดี” ให้ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป
2. มุมมองทางสถิติ (statistical conceptions) มองว่าความปกติเป็นค่ากลาง หรือเป็น “ค่าเฉลี่ย” ของกลุ่ม ซึ่งเป็นมุมมองเชิงปริมาณและปราศจากอคติจากผู้ประเมินแต่ละคน ในกรณีของลักษณะนิสัย (Traits) ที่วัดได้ จะสามารถระบุความปกติได้อย่างแน่นอน แต่ในกรณีของลักษณะนิสัย (Traits) ที่ไม่สามารถวัดได้ ความปกติจะถูกระบุด้วยหลักการการวัดลักษณะที่ไม่มี (if not in fact) ดังนั้น มุมมองทางสถิติจึงเป็นหนึ่งในวิธีการทางวิทยาศาสตร์ที่เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปมากที่สุด

Maslow (1970) ให้คำจำกัดความของความปกติไว้ 6 ประการ ดังนี้

1. ความปกติคือ พฤติกรรมของคนโดยเฉลี่ย (average) โดยทั่วไปนักวิทยาศาสตร์และคนส่วนใหญ่จะยอมรับลักษณะที่ธรรมดาที่สุดและพบเห็นได้มากที่สุด (ความถี่สูงสุด) เพราะสังคมให้ความหมายของความปกติว่า เป็นลักษณะที่เป็นแบบแผน ซึ่งคนส่วนใหญ่ในสังคมนั้นๆ ปฏิบัติโดยทั่วกัน แต่ในความหมายนี้มีข้อสังเกต คือ “ลักษณะที่เป็นค่าเฉลี่ยคือสิ่งที่น่าพึงปรารถนาหรือไม่?” เช่น งานสำรวจของ Kinsey เรื่องพฤติกรรมทางเพศที่ได้ข้อมูลดิบที่มีประโยชน์อย่างมาก แต่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงคำถามที่ว่า “ความปกติคืออะไร” ได้ (ในความหมายของความน่าพึงปรารถนา) เพราะความเจ็บป่วยและปัญหาสุขภาพทางเพศเป็นเรื่องปกติในสังคม (จากมุมมองเกี่ยวกับจิตเวชศาสตร์) ทั้ง ๆ ที่ไม่ใช่สิ่งที่น่าพึงปรารถนาหรือแสดงถึงสุขภาพที่ดี แต่เราต้องเรียนรู้ที่จะพูดว่าค่าเฉลี่ย เมื่อเราหมายถึงค่าเฉลี่ยจริงๆ
2. ความปกติคือ ประเพณีนิยม (tradition) คำว่า “ปกติ” มักถูกใช้ในความหมายเดียวกันกับประเพณีนิยมโดยไม่รู้ตัว ซึ่งประเพณีในที่นี้หมายถึง การกระทำที่ได้รับการยอมรับ เช่น ในยุคหนึ่งการที่ผู้หญิงใส่กางเกงไปมหาวิทยาลัย หรือจับมือกันในที่สาธารณะ เป็นเรื่องไม่ปกติ แต่เมื่อยุคสมัยเปลี่ยนไป การกระทำเดียวกันนี้ก็กลับเป็นที่ยอมรับได้

และไม่ถือว่าเป็นสิ่งผิดปกติแต่อย่างใด ดังนั้นจะกล่าวได้ว่าความปกติในความหมายของประเพณีนิยมอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลาที่เปลี่ยนไป

3. ความปกติคือ จารีต (theological) หรือความปกติคือประเพณีนิยมทางศาสนา ซึ่งเป็นพฤติกรรม ประเพณีนิยมที่ศาสนายอมรับหรือระบุเป็นข้อควรปฏิบัติ ดังนั้นหนังสือธรรมะและคัมภีร์ทางศาสนา จึงกลายเป็นบรรทัดฐานสำหรับพฤติกรรม แต่นักวิทยาศาสตร์สนใจประเด็นนี้เพียงเล็กน้อยเท่านั้นเมื่อเทียบกับประเด็นอื่นๆ
4. ความปกติคือ ความน่าพึงปรารถนา (desirable) ในแต่ละวัฒนธรรมจะมีการให้คุณค่าการกระทำที่เรียกว่าปกติแตกต่างกันไป เช่น บางวัฒนธรรมการกินเนื้อวัวเป็นเรื่องปกติ และการกินเนื้อสุนัขเป็นเรื่องไม่ปกติ ขณะที่บางวัฒนธรรมการกินเนื้อสุนัขเป็นเรื่องที่ยอมรับได้และไม่ถือเป็นสิ่งผิดปกติ ซึ่ง Abraham H. Maslow (1970) ให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับประเด็นนี้ว่า ควรขจัดความเชื่อที่ว่า วัฒนธรรมของตนเองดีที่สุด (ethnocentrism) ออกไปจากการให้คำจำกัดความของความปกติ เพราะจะเป็นอุปสรรคต่อการประเมินมนุษย์ในทุกวัฒนธรรม เนื่องจากแต่ละวัฒนธรรมจะมีบรรทัดฐานของพฤติกรรมที่ปกติไม่เหมือนกัน และมักมองว่าวัฒนธรรมอื่นนอกเหนือจากวัฒนธรรมของตนเป็นสิ่งที่ผิดปกติ
5. ความปกติคือ การปรับตัวที่ดี (well-adjusted) ผู้ที่ปกติ คือ ผู้ที่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่เขาอาศัยอยู่ได้เป็นอย่างดี เช่น เด็กที่สามารถปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มเพื่อนได้ดี ก็จะเป็นที่ยอมรับ เป็นที่รัก และได้รับความชื่นชม ซึ่งนับเป็นเรื่องปกติที่เด็กทุกคนควรจะทำให้ได้ แต่มีข้อน่าสังเกต คือ การตัดสินว่าคนหนึ่งเป็นผู้ที่มีการปรับตัวดีหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมหรือกลุ่มที่คนๆ นั้นอยู่ ดังนั้น การจะบอกว่าคนหนึ่งคนปกติหรือไม่ จึงต้องดูว่าใช้กลุ่มใดเป็นเกณฑ์ เช่น กลุ่มอาชญากรอาจจะถือว่าผู้ที่ฆ่าคนเป็นการกระทำที่ปกติ แต่สำหรับประชาชนทั่วไปการกระทำแบบเดียวกันเป็นเรื่องไม่ปกติ
6. ความปกติคือ การไม่ปรากฏความผิดปกติของอวัยวะต่างๆ (absence of disease) เป็นคำจำกัดความที่ให้แก่คนไข้ในโรงพยาบาล ถ้าหากแพทย์ไม่สามารถหาความผิดปกติทางร่างกายของคนไข้ภายหลังการตรวจอย่างละเอียดได้ จะประเมินว่าคนไข้คนนั้นปกติ แม้ว่าคนไข้จะยังคงรู้สึกเจ็บปวดอยู่ก็ตาม เพราะความหมายของแพทย์ความปกติคือ ด้วยความรู้ทางการแพทย์ที่มีอยู่ไม่สามารถค้นพบว่าการเกิดความผิดปกติอะไรขึ้นกับคนไข้ได้

จากมุมมองและคำจำกัดความเกี่ยวกับความปกติที่ได้ศึกษามา ผู้วิจัยจึงสรุปความหมายของความปกติไว้ 2 มิติด้วยกัน คือ

1. มิติปกติ มองความปกติว่า เป็นคุณลักษณะหรือพฤติกรรมที่คนในสังคมควรจะมีหรือปฏิบัติ ซึ่งจะเป็นไปตามบรรทัดฐานของสังคมที่บุคคลผู้นั้นอาศัยอยู่
2. มิติเฉลี่ย มองความปกติว่า เป็นคุณลักษณะหรือพฤติกรรมที่คนส่วนใหญ่ในสังคมมีหรือปฏิบัติ ซึ่งอาจจะเป็นไปตามบรรทัดฐานของสังคมหรือไม่ก็ได้

ทฤษฎีบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ

ทฤษฎีบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบมีพื้นฐานมาจากทฤษฎีลักษณะนิสัย (trait theories) นักทฤษฎีในแนวคิดลักษณะนิสัย มีความเห็นตรงกันว่า ลักษณะนิสัยเป็นหน่วยพื้นฐานที่สำคัญของบุคลิกภาพ โดยนักทฤษฎีที่มีชื่อเสียงคือ Allport, Cattell, และ Eysenck โดยมีแนวคิดดังนี้

1. แนวคิดของ Allport

Allport มองว่า ลักษณะนิสัย (trait) หมายถึง แนวโน้มที่บุคคลจะทำพฤติกรรมในทิศทางเดียวกันต่อสิ่งเร้าที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ Allport แบ่งประเภทของลักษณะนิสัยออกเป็น

2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

- 1.1 ลักษณะนิสัยทั่วไป (Common traits) โดยผู้ที่อยู่ในวัฒนธรรมเดียวกัน จะมีลักษณะนิสัยที่เหมือนกัน ซึ่งแต่ละบุคคลจะมีลักษณะนิสัยนี้มากหรือน้อยแตกต่างกัน และสามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้
- 1.2 ลักษณะนิสัยส่วนบุคคล (Individual traits) เป็นลักษณะนิสัยเฉพาะของแต่ละคน ซึ่งไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้ หรือเรียกได้ว่าเป็นอุปนิสัยส่วนบุคคล

2. แนวคิดของ Cattell

Cattell แบ่งประเภทของลักษณะนิสัยออกมามากมาย รวมทั้งประเภทของลักษณะนิสัยที่คล้ายคลึงกับของ Allport คือ ลักษณะนิสัยทั่วไป (Common traits) และลักษณะนิสัยที่เป็นเอกลักษณ์ (Unique traits) ซึ่งมีความหมายตรงกับลักษณะนิสัยส่วนบุคคลของ Allport

3. แนวคิดของ Eysenck

Eysenck กล่าวถึง ลักษณะนิสัยในรูปแบบของลำดับชั้น ได้แก่ ลักษณะนิสัยที่เหนือกว่า (Supertrait) หรือเรียกว่า ลักษณะแม่แบบ (Type) ที่ประกอบด้วยหลายลักษณะนิสัย ตัวอย่างเช่น บุคลิกภาพมีतिकการแสดงออก (Extraversion) เป็นลักษณะแม่แบบที่ประกอบด้วยลักษณะนิสัยย่อย และในแต่ละลักษณะนิสัยย่อยก็ถูกแบ่งออกเป็นด้านย่อยลงไปอีก

ทฤษฎีบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบที่นิยมในปัจจุบันพัฒนาขึ้นโดย Costa และ McCrae (1992) โดยใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor analysis) สามารถจัดประเภทลักษณะนิสัยได้กว้างๆออกเป็น 5 มิติ เรียกว่าเป็นรูปแบบบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ (Five-Factor Model of Personality) หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “Big Five” ซึ่งรูปแบบบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบนี้ได้มาจากการวิเคราะห์คำคุณศัพท์ที่ใช้อธิบายบุคลิกภาพจำนวนมาก

ปัจจุบันรูปแบบบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบหรือ Big Five ตามแนวของ Costa และ McCrae (1992) ได้เข้ามามีบทบาทอย่างมากในจิตวิทยาบุคลิกภาพและจากความสามารถในการวัด หรือแยกแยะลักษณะนิสัยทางบุคลิกภาพของบุคคลได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังมีเครื่องมือในการวัดบุคลิกภาพที่ได้รับการพัฒนามาเป็นอย่างดีจนเป็นที่น่าเชื่อถือและยอมรับกันโดยทั่วไป นั่นคือ NEO PI-R (Revised NEO Personality Inventory)

องค์ประกอบของบุคลิกภาพตามแนวคิดของ Costa และ McCrae

บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบตามแนวคิดของ Costa และ McCrae ประกอบด้วย 5 มิติดังนี้

1. ความไม่มั่นคงทางอารมณ์ (Neuroticism)

เป็นแนวโน้มของบุคคลที่จะมีอาการทางลบ เช่น ความกลัว (fear) ความเศร้า (sadness) ความเขินอาย (embarrassment) ความโกรธ (anger) ความรู้สึกผิด (guilt) ความรังเกียจ (disgust) และมีความทุกข์ได้ง่าย รวมไปถึงความไวต่อความรู้สึกเศร้าโศก, อ่อนไหวง่าย ซึ่งอาจเกิดจากอารมณ์ที่สับสนไปขัดขวางการปรับตัวของบุคคล

บุคคลที่ความไม่มั่นคงทางอารมณ์สูงมีแนวโน้มที่จะมีความคิดที่ไม่สมเหตุสมผล มีความสามารถที่จะควบคุมแรงกระตุ้นของตนเองไม่มากนัก และยังจัดการกับความเครียดได้ไม่ดีเท่าคนอื่น

5. การมีจิตสำนึก (Conscientiousness)

เป็นลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมแรงกระตุ้น โดยใช้ลักษณะของการมีจิตสำนึก เป็น การเรียนรู้ที่จะจัดการกับความปรารถนาของตนเอง และความสามารถที่จะต้านทานแรงกระตุ้น และสิ่งล่อใจต่างๆ นอกจากนี้ การควบคุมตนเองยังสามารถเชื่อมโยงไปถึงกระบวนการของการวางแผนการจัดการ และการดำเนินงานของแต่ละบุคคล

บุคคลที่มีคะแนนด้านนี้สูงจะเป็นผู้ที่มีจุดมุ่งหมาย มีความปรารถนาอย่างแรงกล้า และ มีความมุ่งมั่นเด็ดเดี่ยว พิถีพิถัน มีหลักธรรมประจำใจ ตรงต่อเวลา และไว้วางใจได้ มิตินี้ยัง มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จทางวิชาการและอาชีพ ในด้านลบอาจนำไปสู่ความเป็นระเบียบ หรือพฤติกรรมบางอย่าง

บุคคลที่มีคะแนนในมิติการมีจิตสำนึกต่ำไม่จำเป็นต้องเป็นคนที่ขาดหลักศีลธรรม แต่เป็น คนที่นำหลักธรรมไปใช้ได้น้อย และไม่คอยกระตือรือร้นในการทำงานให้บรรลุเป้าหมาย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Wood, Gosling, และ Potter (2007) ศึกษาความสัมพันธ์ของการประเมินความปกติกับ บุคลิกภาพและสภาวะ โดยมียัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ของการประเมินความปกติ กับบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ รวมทั้งสภาวะว่ามีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงในรูปแบบใด โดย แบ่งการศึกษาออกเป็น 5 การศึกษา แต่ในที่นี้จะยกมาเพียงการศึกษาที่ตรงกับความสนใจของ ผู้วิจัย ได้แก่

การศึกษาที่ 1

มีวิธีการศึกษา ดังนี้

- นำคำคุณศัพท์ที่มีถูกใช้อธิบายคนในภาษาอังกฤษจาก Saucier's common trait adjective จำนวน 500 คำ ซึ่งได้จากการให้ผู้ร่วมการวิจัยประเมินตนเอง โดยแบ่ง คะแนนเป็น 7 ระดับ ตั้งแต่ 1 คือ ไม่ตรงอย่างยิ่ง ไปจนถึง 7 คือ ตรงอย่างยิ่ง และมีระดับ 4 อยู่ตรงกลาง คือ ไม่น่าใจ รวมกับคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน จากพจนานุกรมอีก 25 คำ รวมได้คำศัพท์ทั้งหมด 525 คำ
- ตรวจสอบคำคุณศัพท์ที่มีความหมายเหมือนและตรงข้ามกับคำว่า "normal" และ "average" จากเว็บไซต์ Merriam-Webster's Online Thesaurus ได้คำคุณศัพท์

- ทั้งหมด 12 คำ ได้แก่ average, normal, ordinary, abnormal, exceptional, extraordinary, original, remarkable, strange, unique, unusual และ weird
3. นำคำคุณศัพท์ทั้ง 525 คำ ที่ได้จากการรวมคำในพจนานุกรมกับคำคุณศัพท์ของ Saucier มาให้คน 15 คน ประเมินว่าเป็นคำศัพท์ที่ประเมินได้หรือไม่ และควรจัดอยู่ในหมวดใดใน 13 หมวด ตั้งแต่อารมณ์ ลักษณะนิสัยและความสามารถ ไปจนถึง รูปลักษณะภายนอก เหลือคำศัพท์ทั้งสิ้น 99 คำ
 4. นำคำศัพท์ 99 คำที่ได้ให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 700 คนประเมินตนเอง ได้คำที่กลุ่มตัวอย่างใช้ในการประเมินตนเองทั้งสิ้น 91 คำ ซึ่งคำที่มีความหมายเหมือนและตรงกันข้ามกับ normal และ average จะรวมอยู่ใน 91 คำนี้ทั้งหมด ยกเว้น unique จึงได้ทำการเพิ่ม unique เข้าไปในชุดคำศัพท์ด้วย รวมได้คำศัพท์ทั้งสิ้น 92 คำ จากนั้นนำคำศัพท์ทั้ง 92 คำ ไปวิเคราะห์แยกองค์ประกอบต่อไป

ผลการวิจัยพบว่าในมิติของการประเมินได้คำศัพท์ออกมา 5 องค์ประกอบ โดยที่ 2 องค์ประกอบแรกจะเกี่ยวข้องกับความโดดเด่นหรือความไม่ปกติที่น่าพึงปรารถนา และ 3 องค์ประกอบต่อมาจะเกี่ยวข้องกับความแปลกหรือความไม่ปกติที่ไม่น่าพึงปรารถนา ในมิติของคำคุณศัพท์ที่ใช้ประเมินความปกติได้คำศัพท์ 4 คำ คือ unique (เอกลักษณ์) และ average (เฉลี่ย) ซึ่งอยู่ในองค์ประกอบของการรับรู้ความเป็นเอกลักษณ์ (perceived uniqueness) กับ normal (ปกติ) และ strange (แปลก) ซึ่งอยู่ในองค์ประกอบของการรับรู้ความปกติ (perceived normality)

การศึกษาที่ 4

ให้กลุ่มตัวอย่างประเมินตนเองด้วยมาตรวัดบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ (Self-report Big Five personality measures) และให้เพื่อน 3 คนประเมินบุคลิกภาพของกลุ่มตัวอย่างด้วยมาตรวัดบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบที่รายงานโดยเพื่อน (Peer-report Big Five personality measures)

ผลการวิจัยพบว่า

การรับรู้ความปกติมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเป็นมิตร, การมีจิตสำนึก และ ความมั่นคงทางอารมณ์ และมีความสัมพันธ์ทางลบกับการเปิดรับประสบการณ์ แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดตัว ในทางตรงข้ามการรับรู้ความเป็นเอกลักษณ์ พบว่า มีความสัมพันธ์สูงกับการเปิดรับประสบการณ์และการเปิดตัว และมีความสัมพันธ์ต่ำกับ การมีจิตสำนึก และความมั่นคงทางอารมณ์ และไม่มีความสัมพันธ์อย่างเป็นระบบกับ ความเป็นมิตร ซึ่งกล่าวได้ว่า บุคคลที่ได้รับการประเมินว่าเป็นมีความเป็นมิตร มีจิตสำนึก และ มีความมั่นคงทางอารมณ์จะรับรู้และประเมินตนเองว่าเป็นคนปกติ ในขณะที่บุคคลที่ได้รับการ ประเมินว่าเป็นคนที่ไม่เปิดรับประสบการณ์ จะรับรู้และประเมินตนเองว่าปกติน้อยกว่า และ บุคคลที่ถูกเข้าใจว่าเป็นคนเปิดตัวและเปิดรับประสบการณ์ จะรับรู้และประเมินตนเองว่าตนเป็น คนที่มีเอกลักษณ์

ในมุมมองที่ว่าความปกติคือพฤติกรรมของคนโดยเฉลี่ย (Normality as average) เมื่อ ทำการคำนวณค่ากลางของค่าคุณศัพท์แต่ละคำของ Saucier (2007) และค่าคุณศัพท์ที่เกี่ยวข้อง กับการประเมินความปกติพบความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกอย่างสูง ($r = .84$) ระหว่างค่ากลาง ของค่าคุณศัพท์เหล่านั้นกับการประเมินความปกติ และพบความสัมพันธ์ที่ต่ำกว่ามาก ($r = .39$) ในการประเมินความเป็นเอกลักษณ์ ซึ่งผลดังกล่าวชี้แนะว่าลักษณะนิสัยที่ได้รับการยอมรับหรือ ไม่ยอมรับมากที่สุด (เช่น รักชาติจจะ, รับผิดชอบ, ซื่อสัตย์, สะอาด และไม่โหดร้าย, ชอบความรุนแรง และโง่) มีแนวโน้มที่จะสัมพันธ์กับการประเมินความปกติมากที่สุด แต่ลักษณะนิสัยที่ได้รับการยอมรับนั้นบ่งบอกถึงระดับความสัมพันธ์กับการประเมิน ความเป็นเอกลักษณ์ได้น้อยกว่า

การศึกษาที่ 5

ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการประเมินความปกติกับบุคลิกภาพในแต่ละเพศ ซึ่งมีช่วงอายุต่างกัน โดยเก็บข้อมูลจากบุคคลที่เข้าไปตอบแบบวัดในเว็บไซต์

www.outofservice.com

ผลการวิจัยพบว่า

บุคลิกภาพมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ความปกติ ซึ่งคล้ายกับการศึกษาที่ 4 แตกต่างกันที่บุคคลที่ประเมินว่าตนปกติจะมีคะแนนบุคลิกภาพแบบ 5 องค์ประกอบสูงทุกด้าน ยกเว้น การเปิดรับประสบการณ์

บุคลิกภาพแบบความเป็นมิตร, การมีจิตสำนึก มีคะแนนมากที่สุด ซึ่งสนับสนุนมุมมองความปกติคือ การปฏิบัติตามบรรทัดฐานของสังคม (Normality as ideal social function)

บุคคลที่ประเมินว่าตนเองมีลักษณะการเปิดรับประสบการณ์สูง จะรู้สึกปกติน้อยกว่า แม้ว่ากลุ่มตัวอย่างจะรายงานว่าตนมีลักษณะการเปิดรับประสบการณ์มากกว่ามิติอื่นๆ ในมาตรวัดบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ

สรุปได้ว่าการประเมินความปกติมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลิกภาพแบบความเป็นมิตร การมีจิตสำนึก และสัมพันธ์น้อยกับการเปิดรับประสบการณ์

บุคลิกภาพแบบความมั่นคงทางอารมณ์ และการเปิดตัว จะมีความสัมพันธ์พอประมาณกับการประเมินความปกติ กล่าวคือบุคคลที่มีการประเมินมิติทั้งสองนี้ต่ำจะรับรู้ว่าตนปกติน้อย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษา ค้นคว้า และรวบรวมคำคุณศัพท์ภาษาไทยที่ใช้ในการอธิบายบุคลิกภาพของบุคคล
2. เพื่อศึกษารูปแบบของการประเมินความปกติ
3. เพื่อศึกษามุมมองของการประเมินความปกติ ความผิดปกติ ลักษณะโดยเฉลี่ย และลักษณะเอกลักษณะ
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการประเมินความปกติกับบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ

สมมติฐานที่ใช้ในการวิจัย

1. ลักษณะบุคลิกภาพแบบความไม่มั่นคงทางอารมณ์ มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางลบกับการประเมินความปกติ

2. ลักษณะบุคลิกภาพแบบการเปิดตัว มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับการประเมินความปกติ
3. ลักษณะบุคลิกภาพแบบการเปิดรับประสบการณ์ มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางลบกับการประเมินความปกติ
4. ลักษณะบุคลิกภาพแบบความเป็นมิตร มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับการประเมินความปกติ
5. ลักษณะบุคลิกภาพแบบการมีจิตสำนึก มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับการประเมินความปกติ

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ตัวแปรที่ต้องการศึกษา ได้แก่
 - 2.1 การประเมินความปกติ แบ่งเป็น 2 มิติ คือ
 - มิติที่ 1 การประเมินความปกติโดยภาพรวม
 - มิติที่ 2 การประเมินลักษณะที่บ่งบอกความปกติ ได้แก่
 - ด้านความสามารถ ด้านลักษณะนิสัย ด้านอารมณ์
 - ด้านคุณธรรม และด้านรูปลักษณะภายนอก
 - 2.2 บุคลิกภาพแบบ 5 องค์ประกอบ แบ่งเป็น 5 มิติ คือ
 - มิติที่ 1 ความไม่มั่นคงทางอารมณ์
 - มิติที่ 2 การเปิดตัว
 - มิติที่ 3 การเปิดรับประสบการณ์
 - มิติที่ 4 ความเป็นมิตร
 - มิติที่ 5 การมีจิตสำนึก
3. ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการศึกษาการประเมินความปกติในสังคมของนิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. การประเมินความปกติ หมายถึง การประเมินคุณลักษณะหรือพฤติกรรมของบุคคล โดยเปรียบเทียบกับบรรทัดฐานของสังคมที่บุคคลนั้นอยู่อาศัย โดยประเมินจาก 2 ส่วน ดังนี้

1.1 การประเมินความปกติโดยรวม หมายถึง การประเมินภาพรวมของบุคคล โดยเปรียบเทียบกับบรรทัดฐานของสังคมที่บุคคลนั้นอยู่อาศัย

1.2 การประเมินคุณลักษณะที่บ่งบอกความปกติ หมายถึง การประเมินคุณลักษณะของบุคคล โดยเปรียบเทียบกับบรรทัดฐานของสังคมที่บุคคลนั้นอยู่อาศัย จากคุณลักษณะ 5 ด้าน คือ ความสามารถของบุคคล คุณธรรม/จริยธรรม รูปลักษณ์ ภายนอก ลักษณะนิสัย และอารมณ์

2. บุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ หมายถึง ลักษณะบุคลิกภาพตามแนวคิดของ Costa และ McCrae ประกอบด้วย ความไม่มั่นคงทางอารมณ์ การเปิดตัว การเปิดรับประสบการณ์ ความเป็นมิตร และการมีจิตสำนึก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแหล่งข้อมูลที่รวบรวมคำคุณศัพท์ที่ใช้ในการอธิบายบุคลิกภาพในภาษาไทย เพื่อให้ประโยชน์ต่อไปในอนาคต
2. ทราบมุมมองในการประเมินความปกติของคนในสังคมไทย
3. ทราบความสัมพันธ์ระหว่างการประเมินความปกติกับลักษณะบุคลิกภาพ

บทที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ และการประเมินความปกติ

การออกแบบการวิจัย

รูปแบบของการวิจัยเป็นการศึกษาเชิงสหสัมพันธ์ (Correlation) ระหว่างตัวแปร 2 ตัวแปร คือ การประเมินความปกติ แบ่งเป็น 2 ด้านได้แก่ การประเมินความปกติโดยรวมและการประเมินลักษณะที่บ่งบอกความปกติ และบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ แบ่งออกเป็น 5 มิติ ได้แก่ ความไม่มั่นคงทางอารมณ์ การเปิดตัว การเปิดรับประสบการณ์ ความเป็นมิตร และการมีจิตสำนึก

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 200 คน เป็นชาย 50 คนและหญิง 150 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย มาตรฐานประเมินความปกติ และ มาตรฐานบุคลิกภาพแบบ 5 องค์ประกอบ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับมาตรฐานและขั้นตอนการพัฒนามาตราดังต่อไปนี้

1. มาตรฐานประเมินความปกติ

เป็นมาตรฐานที่ใช้ประเมินความปกติ ที่ผู้วิจัยพัฒนาพร้อมกับ นางสาวพิมพ์พลอย อึ้ง และ นายศาสตรา ชูวัฒนารักษ์ จำนวน 85 ข้อกระทง แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ มาตรฐานประเมินความปกติ โดยรวม จำนวน 12 ข้อกระทง ประกอบด้วย 2 มิติ คือ มิติปกติและมิติเฉลี่ย และมาตรฐานประเมินคุณลักษณะที่บ่งบอกความปกติ จำนวน 73 ข้อกระทง ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ ความสามารถของบุคคล คุณธรรม/จริยธรรม รูปลักษณ์ภายนอก ลักษณะนิสัย และอารมณ์ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คัคนางค์ มณีศรี อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ตรวจสอบและแก้ไขความถูกต้อง

1.1 ขั้นตอนการพัฒนามาตรฐานประเมินคุณลักษณะที่บ่งบอกความปกติ

1. ให้นิสิตคณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ลงทะเบียนเรียนวิชา 3800314 การทดสอบและการวัดทางจิตวิทยา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 114 คน ค้นหาและคัดเลือกคำศัพท์ที่สามารถใช้อธิบายลักษณะของบุคคลได้ จากพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 โดยคัดเลือกคำศัพท์ชนิดคำวิเศษณ์ และคำกริยาเป็นหลัก รวมทั้งคำศัพท์ประเภทอื่นๆที่สามารถอธิบายลักษณะของบุคคลได้ เช่น สำนวน ภาษาปาก และคำนาม แต่จะละเว้นคำศัพท์ชนิด กากย กอลง โคลง ฉันท์ แบบเรียน ภาษาถิ่น บาลี-สันสกฤต และภาษาต่างประเทศ เนื่องจากเป็นคำศัพท์ที่เข้าใจได้ยาก ไม่คุ้นเคย และไม่ค่อยใช้ในชีวิตประจำวัน และให้จัดประเภทของคำศัพท์ที่คัดเลือกออกเป็น 5 ประเภท คือ ความสามารถของบุคคล คุณธรรม/จริยธรรม รูปลักษณ์ภายนอก ลักษณะนิสัย และอารมณ์ ซึ่งคำศัพท์ 1 คำ สามารถระบุได้มากกว่า 1 ประเภทได้ เนื่องจากคำศัพท์ในภาษาไทย 1 คำ มีความหมายที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับสถานการณ์และบริบททางภาษาที่ใช้ เช่น คำว่า “ลึงเล” อาจจะเป็นได้ทั้งลักษณะนิสัยและอารมณ์ หรือคำว่า “ดู” อาจจะเป็นได้ทั้งลักษณะนิสัยและรูปลักษณ์ภายนอก จึงไม่สามารถที่จะบังคับให้คำศัพท์ 1 คำ อยู่ในกลุ่มคำเพียง 1 ประเภทได้

ลักษณะนิสัย	หมายถึง	คำที่มีลักษณะค่อนข้างคงทนถาวร
คุณธรรม/จริยธรรม	หมายถึง	คำที่แสดงความดีเลิศเป็นลักษณะของมโนธรรม
รูปลักษณ์ภายนอก	หมายถึง	คำที่แสดงถึงลักษณะภายนอกที่มองเห็นได้ทั้งหมด

ความสามารถของบุคคล	หมายถึง	ค่าที่แสดงถึงลักษณะที่ได้จากการเรียนรู้หรือพรสวรรค์
อารมณ์	หมายถึง	ค่าที่มีลักษณะเกิดขึ้นเป็นการชั่วคราวในสถานการณ์หนึ่งๆ

2. ตรวจสอบคำศัพท์ทั้งหมดที่ได้จากพจนานุกรม และตรวจสอบความเหมาะสมของคำในแต่ละประเภท ในกรณีที่คำศัพท์ไม่สามารถอธิบายลักษณะของบุคคลได้ผู้วิจัยจะคัดคำศัพท์นั้นออก ในกรณีที่คำศัพท์ถูกจัดอยู่ผิดประเภทหรือไม่สอดคล้องกับคำศัพท์คำอื่นๆในประเภทนั้นๆ ผู้วิจัยได้จัดคำศัพท์คำนั้นให้อยู่ในกลุ่มประเภทที่ถูกต้อง ได้คำศัพท์ จำนวน 2,588 คำ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 1

ตารางที่ 1

จำนวนคำคุณศัพท์ แยกตามประเภทของคำ

ประเภทคำ	จำนวน (คำ)	ร้อยละ
ความสามารถของบุคคล	344	13.29
คุณธรรม/จริยธรรม	197	7.61
รูปลักษณ์ภายนอก	563	21.75
ลักษณะนิสัย	1,004	38.79
อารมณ์	480	18.55
รวม	2,588	100.00

3. ให้นิสิตในรายวิชาการทดสอบและการวัดทางจิตวิทยา จัดหมวดของคำศัพท์ทั้ง 2,588 คำเป็น 4 หมวด คือ คำที่แสดงถึงคุณลักษณะโดยปกติของคนในสังคม (Normal) คำที่แสดงถึงคุณลักษณะที่ไม่ปกติของคนในสังคม (Abnormal) คำที่แสดงถึงคุณลักษณะโดยเฉลี่ยของคนในสังคม (Average) และคำที่แสดงถึงคุณลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ในสังคม (Unique) ดังแสดงในตารางที่ 2

คุณลักษณะโดยปกติ	หมายถึง	ลักษณะที่คนในสังคมควรจะเป็น เช่น ดี หรือ ลักษณะที่คนโดยปกติมี เช่น ขวยเขิน
------------------	---------	--

คุณลักษณะที่ไม่ปกติ	หมายถึง	ลักษณะที่คนในสังคมไม่ควรจะมี หรือคนที่มีลักษณะเหล่านี้ไม่เป็นที่พึงปรารถนาในสังคม เช่น ใจทมิฬ
คุณลักษณะโดยเฉลี่ย	หมายถึง	ลักษณะที่คนส่วนใหญ่ในสังคมมี โดยไม่ต้องคำนึงว่าลักษณะนั้นๆจะดีหรือไม่ เช่น กังวล
คุณลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์	หมายถึง	ลักษณะที่เด่นขึ้นมาจากคนทั่วไปในสังคม ซึ่งอาจจะดีหรือไม่ดีก็ได้ เช่น อัจฉริยะ ปากแบนะ

ตารางที่ 2

จำนวนคำคุณศัพท์ แยกตามประเภทของคำและหมวดของคำ

รายการ	จำนวน (คำ)	ร้อยละ
1. ความสามารถ		
ปกติ	90	26.16
ไม่ปกติ	57	16.57
เฉลี่ย	75	21.80
เอกลักษณ์	122	35.47
รวม	344	100.00
2. คุณธรรม/จริยธรรม		
ปกติ	40	20.30
ไม่ปกติ	44	22.34
เฉลี่ย	80	40.61
เอกลักษณ์	33	16.75
รวม	197	100.00
3. รูปลักษณ์ภายนอก		
ปกติ	91	16.16
ไม่ปกติ	100	17.76
เฉลี่ย	204	36.23
เอกลักษณ์	168	29.84
รวม	563	100.00

ตารางที่ 2 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (คำ)	ร้อยละ
4. ลักษณะนิสัย		
ปกติ	134	13.35
ไม่ปกติ	328	32.67
เฉลี่ย	360	35.86
เอกลักษณะ	182	18.13
รวม	1,004	100.00
5. อารมณ์		
ปกติ	56	11.67
ไม่ปกติ	153	31.88
เฉลี่ย	180	37.50
เอกลักษณะ	91	18.96
รวม	480	100.00

4. ตรวจสอบคำศัพท์ทั้งหมดที่นิสิตจัดหมวดมาอีกครั้ง โดยตรวจสอบความเข้ากันได้ของคำในแต่ละหมวด ในกรณีที่คำศัพท์ถูกจัดอยู่ผิดหมวดหรือไม่สอดคล้องกับคำศัพท์คำอื่นๆ ในหมวดนั้นๆ ผู้วิจัยย้ายคำศัพท์คำนั้นไปยังหมวดที่ถูกต้อง ซึ่งยังคงมีคำศัพท์ จำนวน 2,588 คำ ดังเดิม ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3

จำนวนคำคุณศัพท์ แยกตามหมวดของคำ

ประเภทคำ	จำนวน (คำ)	ร้อยละ
ปกติ	411	15.88
ไม่ปกติ	899	34.74
เฉลี่ย	682	26.35
เอกลักษณะ	596	23.03
รวม	2,588	100.00

5. นำคำศัพท์ที่จัดหมวดเรียบร้อยแล้วให้นิสิตในรายวิชาการทดสอบและการวัดทางจิตวิทยา จัดกลุ่มคำที่มีความหมายใกล้เคียงหรือเหมือนกันไว้ด้วยกัน และให้นิสิตเลือกคำศัพท์หนึ่งคำที่เข้าใจได้ง่าย มีความหมายครอบคลุมคำอื่นๆในกลุ่ม และเป็นคำที่ใช้กันโดยทั่วไปในปัจจุบัน เป็นคำหลักของกลุ่มความหมายนั้น

6. ตรวจสอบความเข้ากันได้ของคำในแต่ละกลุ่มความหมาย ในกรณีที่มีคำศัพท์มีกลุ่มความหมายซ้ำกัน หรือไม่สอดคล้องกับคำศัพท์คำอื่นๆในกลุ่มความหมายนั้นๆ ผู้วิจัยย้ายคำศัพท์คำนั้นไปยังกลุ่มความหมายที่ถูกต้อง ซึ่งยังคงมีคำศัพท์ จำนวน 2,588 คำ ดังเดิม

7. นำคำศัพท์ที่จัดกลุ่มตามความหมายแล้ว จำนวน 2,588 คำ มาคัดกรองคำศัพท์ที่มีความหมายซ้ำซ้อนหรือใกล้เคียงออก ได้คำศัพท์ จำนวน 1,622 คำ เนื่องจากในคำศัพท์ทั้ง 1,622 คำที่เหลืออยู่ยังมีคำศัพท์ที่เข้าใจได้ยากและไม่คุ้นเคย เช่น คำว่า “กินน้ำตา” จึงคัดคำศัพท์เหล่านั้นออกและได้คำศัพท์ จำนวนทั้งสิ้น 987 คำ

8. ตัดคำศัพท์ที่ซ้ำกันระหว่างหมวดและประเภทออก เนื่องจากในการจัดกลุ่มตามประเภทและตามหมวดนั้น คำศัพท์ 1 คำ สามารถอยู่ได้มากกว่า 1 ประเภทหรือ 1 หมวด ทำให้มีคำศัพท์ซ้ำกัน จึงตัดให้คำศัพท์แต่ละคำอยู่ใน 1 ประเภท และ 1 หมวดเท่านั้น จึงเหลือคำศัพท์จำนวน 925 คำ ดังแสดงในตารางที่ 4 และ 5

ตารางที่ 4

จำนวนคำคุณศัพท์ แยกตามประเภทของคำ

ประเภทคำ	จำนวน (คำ)	ร้อยละ
ความสามารถของบุคคล	105	11.35
คุณธรรม/จริยธรรม	55	5.95
รูปลักษณ์ภายนอก	221	23.89
ลักษณะนิสัย	454	49.08
อารมณ์	90	9.73
รวม	925	100.00

ตารางที่ 5

จำนวนคำคุณศัพท์ แยกตามหมวดของคำ

ประเภทคำ	จำนวน (คำ)	ร้อยละ
ปกติ	133	14.38
ไม่ปกติ	301	32.54
เฉลี่ย	242	26.16
เอกลักษณะ	249	26.92
รวม	925	100.00

9. นำคำศัพท์ 925 คำที่ได้มาสร้างแบบวัดความคุ้นเคยในคำศัพท์ เพื่อค้นหาคำศัพท์ที่คนทั่วไปใช้ในการอธิบายคุณลักษณะของบุคคล และเป็นที่น่าสนใจตรงกัน และนำไปใช้สร้างมาตรประเมินคุณลักษณะที่บ่งบอกถึงความปกติต่อไป โดยแบ่งคำศัพท์ 925 คำที่ได้เป็น 5 ส่วนเท่าๆกันโดยสุ่ม แต่ละส่วนประกอบด้วยคำศัพท์ทั้ง 5 ประเภท คือ ความสามารถของบุคคล คุณธรรม/จริยธรรม รูปลักษณ์ภายนอก ลักษณะนิสัย และอารมณ์ และนำมาสร้างแบบวัดความคุ้นเคยในคำศัพท์ 5 ชุด ชุดละ 185 ข้อกระทงโดยให้ผู้ตอบตอบว่ามีความคุ้นเคยกับคำศัพท์นั้นมากน้อยเพียงใด และให้ระบุความคิดเห็นลงบนมาตราประมาณค่า 5 ช่วงคะแนน

1	หมายถึง	ไม่คุ้นเคย
2	หมายถึง	ค่อนข้างไม่คุ้นเคย
3	หมายถึง	คุ้นเคยและไม่คุ้นเคยพอๆกัน
4	หมายถึง	ค่อนข้างคุ้นเคย
5	หมายถึง	คุ้นเคย

10. นำแบบวัดความคุ้นเคยทั้ง 5 ชุด ชุดละ 5 ฉบับ รวม 25 ฉบับ ไปให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 25 คน ประเมิน โดยแต่ละชุดจะมีผู้ประเมิน ดังนี้

- 10.1 นิสิตระดับปริญญาตรี คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 1 คน
- 10.2 นิสิตระดับปริญญาโท คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 3 คน
- 10.3 นิสิตระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ เอกภาษาไทย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 1 คน

11. นำข้อมูลดิบที่ได้มาประมวลผลโดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows version 15.0 โดยนำข้อกระทงจากทั้ง 5 ชุด มารวมกันเป็น 925 ข้อดั้งเดิม แล้วมาทำการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงในเชิงความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมินค่า (Inter-rater reliability) จากค่าเฉลี่ยของความคุ้นเคย

12. คัดเลือกเฉพาะข้อกระทงที่มีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมินมากกว่าหรือเท่ากับ 4.5 คะแนน ได้ข้อกระทงที่ผ่านการคัดเลือกทั้งหมด 416 คำ ดังแสดงในตารางที่ 10 และ 11

ตารางที่ 6

จำนวนคำคุณศัพท์ แยกตามหมวดของคำ

ประเภทคำ	จำนวน (คำ)	ร้อยละ
ปกติ	65	15.63
ไม่ปกติ	133	31.97
เฉลี่ย	124	29.81
เอกลักษณ์	94	22.60
รวม	416	100.00

ตารางที่ 7

จำนวนคำคุณศัพท์ แยกตามประเภทของคำ

ประเภทคำ	จำนวน (คำ)	ร้อยละ
ความสามารถของบุคคล	49	11.78
คุณธรรม/จริยธรรม	24	5.77
รูปลักษณะภายนอก	92	22.12
ลักษณะนิสัย	211	50.72
อารมณ์	40	9.62
รวม	416	100.00

13. นำคำศัพท์ จำนวน 416 คำที่ได้จากการวัดความคุ้นเคย ไปสร้างแบบประเมินบุคลิกภาพของตนเอง โดยให้ผู้ตอบประเมินว่าคำศัพท์นั้นตรงกับลักษณะของตนเองมากน้อยเพียงใด โดยระบุนึกความคิดเห็นลงบนมาตราประมาณค่า 5 ช่วงคะแนน จาก 1 หมายถึง ไม่ตรง จนถึง 5 หมายถึง ตรง หากไม่สามารถประเมินตนเองตามคำศัพท์นั้นได้ให้ระบุลงในช่อง “ไม่สามารถประเมินได้” ในการวิเคราะห์มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

1	หมายถึง	ไม่ตรง
2	หมายถึง	ค่อนข้างไม่ตรง
3	หมายถึง	ตรงและไม่ตรงพอๆกัน
4	หมายถึง	ค่อนข้างตรง
5	หมายถึง	ตรง
0	หมายถึง	ไม่สามารถประเมินได้

14. นำแบบประเมินบุคลิกภาพของตนเองที่สร้างจากคำคุณศัพท์ 416 คำ ไปเก็บข้อมูลกับนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรี จำนวน 300 คน ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างแสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 8

จำนวนและร้อยละของตัวอย่างในแบบประเมินบุคลิกภาพ จำแนกตามข้อมูลทั่วไป (N = 300)

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	88	29.33
หญิง	211	70.33
ไม่ระบุ	1	0.34
รวม	300	100.00

ตารางที่ 8 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
2. อายุ (ปี)		
16	3	1.00
17	1	0.33
18	23	7.67
19	90	30.00
20	87	29.00
21	64	21.33
22	26	8.67
23	5	1.67
26	1	0.33
รวม	300	100.00
3. ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1	45	15.00
ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2	133	44.33
ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3	47	15.67
ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4	58	19.33
ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 5	8	2.67
ไม่ระบุ	9	3.00
รวม	300	100.00
4. คณะ		
วิศวกรรมศาสตร์	34	11.33
อักษรศาสตร์	9	3.00
วิทยาศาสตร์	30	10.00
รัฐศาสตร์	7	2.33
สถาปัตยกรรมศาสตร์	5	1.67
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	50	16.67
ครุศาสตร์	14	4.67

ตารางที่ 8 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4. คณะ (ต่อ)		
นิเทศศาสตร์	5	1.67
เศรษฐศาสตร์	2	0.67
ทันตแพทยศาสตร์	3	1.00
นิติศาสตร์	16	5.33
สหเวชศาสตร์	8	2.67
จิตวิทยา	104	34.67
สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา	3	1.00
ไม่ระบุ	19	3.33
รวม	300	100.00

15. นำข้อมูลดิบที่ได้มาวิเคราะห์แยกองค์ประกอบประมวลผลโดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows version 15.0 เลือกกำหนดองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบแทนการสกัดองค์ประกอบ และเลือกวิธีหมุนแกนด้วยวิธี Orthogonal แบบ Varimax ที่ละประเภท จนครบทั้ง 5 ประเภท ของคุณลักษณะ

16. คัดเลือกเฉพาะคำศัพท์ที่มีน้ำหนักบรรจุไม่ต่ำกว่า .3 ในแต่ละองค์ประกอบที่ตรงกับ มิติที่ถูกต้องของแต่ละประเภท ได้คำศัพท์ที่ผ่านการคัดเลือกทั้งหมด 73 คำ ประกอบด้วย มิติความสามารถ จำนวน 17 ข้อ มิติคุณธรรม/จริยธรรม จำนวน 7 ข้อ มิติรูปลักษณ์ภายนอก จำนวน 22 ข้อ มิติลักษณะนิสัย จำนวน 22 ข้อ และมิติอารมณ์ จำนวน 5 ข้อ ผลการวิเคราะห์ แสดงดังตารางที่ 9-13

ตารางที่ 9

จำนวนข้อกระทงและน้ำหนักบรรจุของข้อกระทงด้านความสามารถที่ผ่านการคัดเลือก

ข้อ	คำศัพท์	น้ำหนักบรรจุ
13	ปราดเป็ร็อง	.67
37	เก็ง	.66
46	หัวไว	.65
42	คล่องแคล่ว	.63
14	พรสวรร์ค้	.62
45	สามารถ	.59
39	เพียบพร้อม	.59
8	เฉียบแหลม	.58
41	แข็งแกร่ง	.53
18	ล้าลึก	.51
16	หัวหมอ	.49
15	หัวเรียวหัวแรง	.48
38	เกียรติ	.45
44	ประณีต	.42
17	หูไวตาไว	.40
43	ที่รัก	.37
23	ความรู้ลึกซ้า	.32

ตารางที่ 10

จำนวนข้อกระทงและน้ำหนักบรรจุของข้อกระทงด้านรูปลักษณะภายนอกที่ผ่านการคัดเลือก

ข้อ	คำศัพท์	น้ำหนักบรรจุ
24	งาม	.65
83	จิ้มลิ้ม	.61
80	ไพเราะ	.60
84	นุ่มนวล	.60
90	อ่อนแอ	.57
92	สดใส	.55
77	เสียงหวาน	.55
86	รำเริง	.54
85	บอบบาง	.52
37	หรรุ, หรรุหรรุ	.52
79	ได้สัดส่วน	.52
18	เฉียว	.52
29	ดารา	.51
91	ทันสมัย	.48
23	กุลสตรี	.48
89	หน้าอ่อน	.46
51	คึกคัก	.40
78	แข็งแรง	.39
9	พอไปวัดไปวาได้	.36
10	พอมืออื่นจะกิน	.34
27	ข้อรูป	.33
87	สุภาพชน	.31

ตารางที่ 11

จำนวนข้อกระทงและน้ำหนักบรรจุของข้อกระทงด้านลักษณะนิสัยที่ผ่านการคัดเลือก

ข้อ	คำศัพท์	น้ำหนักบรรจุ
204	รับผิดชอบ	.58
191	เป็นการเป็นงาน	.57
202	มุ่งมั่น	.57
203	ระเบียบ	.54
98	ใจถึง	.53
195	กระตือรือร้น	.51
207	สุขภาพ	.50
211	สะอาด	.47
205	ละเอียด	.46
116	ละเอียดอ่อน	.46
193	เสมอต้นเสมอปลาย	.43
97	ใจแข็ง	.43
190	เข้าตามตรอกออกตามประตู	.43
208	อ่อนโยน	.42
189	เข้าเมืองตาหลิ่วต้องหลิ่วตาตาม	.42
210	ใจกว้าง	.40
206	สงสาร	.34
113	ปากร้ายใจดี	.33
201	ปิดทองหลังพระ	.33
200	ปรานี	.33
209	อิสระ	.32
197	ซึ้งซึ้ง	.32

ตารางที่ 12

จำนวนข้อกระทงและน้ำหนักบรรจุของข้อกระทงด้านอารมณ์ที่ผ่านการคัดเลือก

ข้อ	คำศัพท์	น้ำหนักบรรจุ
38	รื่นเริง	.84
39	สนุกสนาน	.82
37	ภูมิใจ	.70
40	อบอุ่น	.65
36	แจ่มใส	.63

ตารางที่ 13

จำนวนข้อกระทงและน้ำหนักบรรจุของข้อกระทงด้านคุณธรรม/จริยธรรมที่ผ่านการคัดเลือก

ข้อ	คำศัพท์	น้ำหนักบรรจุ
20	คนดี	.70
22	ซื่อสัตย์	.68
23	ยุติธรรม	.67
19	ใจบุญ	.67
21	จงรักภักดี	.65
18	ใจดี	.64
24	รักษาคำพูด	.57

เมื่อจำแนกคำศัพท์ตามหมวดของคำ 4 หมวด ปรากฏผลดังแสดงในตารางที่ 14 และเมื่อจำแนกคำศัพท์ตามคุณลักษณะ 5 ด้าน ปรากฏผลดังแสดงในตารางที่ 15

ตารางที่ 14

จำนวนคำคุณศัพท์ แยกตามหมวดของคำ

ประเภทคำ	จำนวน (คำ)	ร้อยละ
ปกติ	52	71.23
ไม่ปกติ	2	2.74
เจ๋ลี่ย	2	2.74
เอกลักษณะ	17	23.29
รวม	73	100.00

ตารางที่ 15

จำนวนคำคุณศัพท์ แยกตามประเภทของคุณลักษณะ

คุณลักษณะ	จำนวน (คำ)	ร้อยละ
ความสามารถของบุคคล	17	23.29
คุณธรรม/จริยธรรม	7	9.59
รูปลักษณะภายนอก	22	30.14
ลักษณะนิสัย	22	30.14
อารมณ์	5	6.85
รวม	73	100.00

17. นำคำศัพท์ 73 คำมาสร้างเป็นข้อกระทงของมาตรฐานประเมินคุณลักษณะที่บ่งบอก
ความปกติ (ดูภาคผนวก ก) และหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของมาตรย่อยแต่ละด้าน
ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ความสามารถ	ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .85
คุณธรรม/จริยธรรม	ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .78
รูปลักษณะภายนอก	ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .86
ลักษณะนิสัย	ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .84
อารมณ์	ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .80

1.2 ขั้นตอนการพัฒนามาตรประเมินความปกติโดยรวม

1. สร้างแบบระลีกคำคุณศัพท์ที่ใช้ประเมินความปกติและความไม่ปกติ ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

1.1 นำคำคุณศัพท์ที่ได้จากการศึกษาการประเมินความปกติของ Wood, Gosling, และ Potter (2007) จำนวน 4 คำ คือ normal, abnormal, weird และ strange มาแปลเป็นภาษาไทย ได้ว่า ปกติ ผิดปกติ พิลึก และแปลก ตามลำดับ รวมกับคำคุณศัพท์อีก 2 คำ คือ ธรรมดา และทั่วไป จากแนวคิดความปกติคือค่าเฉลี่ย ของ Wood, Gosling, และ Potter (2007) รวมจำนวนทั้งสิ้น 6 คำ ไปให้ผู้ตอบประเมินว่าสามารถประเมินความปกติหรือไม่ปกติของบุคคลในสังคมได้หรือไม่ โดยระบุนึกความคิดเห็นเป็น 2 ช่วงคะแนน คือ ประเมินได้และประเมินไม่ได้

1.2 ให้ผู้ตอบระลีกคำศัพท์ที่บ่งบอกถึงการประเมินความปกติและไม่ปกติของบุคคลในสังคมนอกเหนือจากคำศัพท์ในข้อข้างต้นและระบุลงในช่องว่างเท่าที่จะระลีกได้

2. นำแบบระลีกคำคุณศัพท์ที่สร้างไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจริง จำนวน 30 คน

3. นำข้อมูลดิบที่ได้มาหาความถี่ของคำศัพท์ที่ระลีกได้

4. ตรวจสอบความหมายของคำศัพท์ที่ระลีกได้กับพจนานุกรมว่ามีระบุอยู่ในพจนานุกรมหรือไม่ โดยคำศัพท์ที่ไม่มีความหมายตามพจนานุกรมจะถูกคัดออก และคำศัพท์ที่มีความหมายตามพจนานุกรมจะคัดเลือกเฉพาะคำที่มีความหมายในเชิงการประเมินความปกติหรือไม่ปกติของบุคคลเท่านั้น ซึ่งได้คำคุณศัพท์ จำนวน 6 คำ ได้แก่ พิกล ไม่ปกติ เฉลี่ย ประหลาด เพี้ยน วิปริต

5. นำคำคุณศัพท์ทั้ง 12 คำ ได้แก่ ปกติ ผิดปกติ พิลึก แปลก ธรรมดา ทั่วไป พิกล ไม่ปกติ เฉลี่ย ประหลาด เพี้ยน และวิปริต มาสร้างมาตรประเมินความปกติโดยรวม โดยให้ผู้ตอบตอบว่าคำศัพท์นั้นตรงกับลักษณะของผู้ตอบมากน้อยเพียงใด โดยระบุนึกความคิดเห็นลงบนมาตรประมาณค่า 5 ช่วงคะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

1	หมายถึง	ไม่ตรง
2	หมายถึง	ค่อนข้างไม่ตรง
3	หมายถึง	ตรงและไม่ตรงพอๆกัน
4	หมายถึง	ค่อนข้างตรง
5	หมายถึง	ตรง

6. นำมาตรวจประเมินความปกติโดยรวมที่สร้างไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจริง จำนวน 30 คน

7. นำข้อมูลดิบที่ได้มาประมวลผลโดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows version 15.0 โดยนำข้อกระทงทั้ง 12 ข้อ มาทำการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาได้เท่ากับ .91

2. มาตรฐานบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ

เป็นมาตรฐานบุคลิกภาพเพื่อจำแนกลักษณะของบุคลิกภาพ 5 มิติ พัฒนาโดยนางสาวขวัญเรือน แสงจีน (2546) นางสาวนิตยา เมธาพิพัฒน์ (2546) และนางสาวศุภดี คุวานนท์ (2546) นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภายใต้การดูแลของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คัคณางค์ มณีศรี มาตรฐานนี้สร้างขึ้นตามแนวโครงสร้างของ NEO PI-R ของ Costa และ McCrae (1992) ประกอบด้วย 5 มิติ คือ ความไม่มั่นคงทางอารมณ์ (ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .61) การเปิดตัว (ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .69) การเปิดรับประสบการณ์ (ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .41) ความเป็นมิตร (ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .56) และการมีจิตสำนึก (ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ .63) รวมจำนวน 50 ข้อกระทง มิติละ 10 ข้อกระทง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ผู้วิจัยติดต่อขอความร่วมมือจากรองศาสตราจารย์ ดร. สมโภชน์ เขี่ยมสุภาษิต ผู้สอนวิชาการปรับพฤติกรรม และอาจารย์ชวัลณัฐ เหล่าพูนพัฒน์ ผู้สอนวิชามนุษย์สัมพันธ์ เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลแบบสอบถามในเวลาเรียน

2. ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามแก่นิสิต จำนวน 250 ฉบับ ประกอบด้วย มาตรฐานประเมินความปกติ และแบบวัดบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ ได้จำนวนแบบสอบถามคืนจำนวน 209 ฉบับ และแบบสอบถามที่มีข้อมูลสมบูรณ์จำนวน 200 ฉบับ ซึ่งจะใช้วิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคำนวณทางสถิติ SPSS for Windows โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment) ระหว่าง 3 ตัวแปร ได้แก่ การประเมินความปกติโดยรวม การประเมินลักษณะที่บ่งบอกความปกติ และบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ

บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ มีจำนวนตัวอย่างทั้งหมด 200 คน สามารถแจกแจงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง (N = 200)

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	50	25.00
หญิง	150	75.00
รวม	200	100.00
2. อายุ (ปี)		
18	30	15.00
19	62	31.00
20	58	29.00
21	42	21.00
22	7	3.50
23	1	0.50
รวม	200	100.00

ตารางที่ 16 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3. ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1	79	39.50
ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2	56	28.00
ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3	45	22.50
ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4	19	9.00
ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 5	1	0.50
รวม	200	100.00
4. คณะ		
วิศวกรรมศาสตร์	3	1.50
อักษรศาสตร์	2	1.00
วิทยาศาสตร์	20	10.00
รัฐศาสตร์	14	7.00
สถาปัตยกรรมศาสตร์	3	1.50
พาณิชยศาสตร์การบัญชีและบริหาร	12	6.00
เศรษฐศาสตร์	1	0.50
แพทยศาสตร์	24	12.00
สัตวแพทยศาสตร์	3	1.50
สหเวชศาสตร์	1	0.50
จิตวิทยา	115	57.50
สำนักวิทยาศาสตร์และการกีฬา	2	1.00
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 16 จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ มีจำนวนผู้ชายและผู้หญิงแตกต่างกันที่อัตราส่วน 1 ต่อ 3 ซึ่งจำนวนดังกล่าวเกิดขึ้นโดยบังเอิญ ไม่ได้มาจากการกำหนดโควตาของกลุ่มตัวอย่าง และกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเป็นนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีมีอายุเฉลี่ย 19.69 ปี และเป็นนิสิตคณะจิตวิทยาร้อยละ 57.50

ตอนที่ 2 สถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ศึกษา

ผู้วิจัยได้สรุปค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่ามัธยฐานเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนสูงสุด คะแนนต่ำสุด และพิสัยของค่าเฉลี่ยของตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ มาตรฐานประเมินความปกติ 2 มิติ ประกอบด้วย มิติปกติและมิติเฉลี่ย มีพิสัยของคะแนนระหว่าง 1-5 มาตรฐานประเมินคุณลักษณะที่บ่งบอกความปกติ 5 มิติ ประกอบด้วย ความสามารถ คุณธรรม รูปลักษณ์ภายนอก ลักษณะนิสัย และอารมณ์ มีพิสัยของคะแนนระหว่าง 1-5 และมาตรวัดบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ประกอบด้วย การเปิดรับประสบการณ์ ความมีจิตสำนึก การเปิดตัว ความเป็นมิตร และ ความไม่มั่นคงทางอารมณ์ มีพิสัยของคะแนนระหว่าง 1-5 จำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูลเท่ากับ 200 คน ดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17

คะแนนต่ำสุดและสูงสุด ค่ามัธยฐานเลขคณิต (M) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของตัวแปรที่ศึกษา (N = 200)

ตัวแปร	คะแนน		M	SD	พิสัย คะแนน
	ต่ำสุด	สูงสุด			
มาตรฐานประเมินความปกติโดยรวม	1.75	5.00	4.08	0.62	1-5
มิติปกติ	1.33	5.00	4.32	0.76	1-5
มิติเฉลี่ย	1.33	5.00	3.82	0.69	1-5
มาตรฐานประเมินคุณลักษณะที่ปกติ	1.90	4.34	3.42	0.36	1-5
ด้านความสามารถ	1.82	4.65	3.26	0.45	1-5
ด้านลักษณะนิสัย	1.91	4.64	3.59	0.38	1-5
ด้านอารมณ์	1.00	5.00	4.07	0.56	1-5
ด้านคุณธรรม	1.57	5.00	4.03	0.47	1-5
ด้านรูปลักษณ์ภายนอก	1.91	4.41	3.05	0.45	1-5

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ตัวแปร	คะแนน		M	SD	พิสัย คะแนน
	ต่ำสุด	สูงสุด			
บุคลิกภาพ 5 แบบ					
การเปิดรับประสบการณ์	2.70	4.90	3.75	0.43	1-5
การมีจิตสำนึก	1.80	4.90	3.39	0.57	1-5
การเปิดตัว	1.00	4.90	3.70	0.61	1-5
ความเป็นมิตร	2.20	4.80	3.39	0.46	1-5
ความไม่มั่นคงทางอารมณ์	1.60	4.60	3.11	0.55	1-5

จากตารางที่ 17 จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างต่างประเมินตนเองว่ามีความปกติอยู่ในระดับสูง ($M = 4.32$) แต่ประเมินว่าตนเองมีลักษณะของคนโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.82$) ในการประเมินคุณลักษณะที่บ่งบอกความปกติ กลุ่มตัวอย่างประเมินความสามารถ รูปลักษณ์ ภายนอก และลักษณะนิสัยของตนในระดับปานกลาง ($M = 3.26, 3.05$ และ 3.59 ตามลำดับ) และประเมินคุณธรรมและอารมณ์ของตนในระดับค่อนข้างสูง ($M = 4.03$ และ 4.07) นอกจากนี้ ค่าเฉลี่ยของบุคลิกภาพทั้ง 5 ด้านมีระดับปานกลาง โดยลักษณะบุคลิกภาพแบบการเปิดรับ ประสบการณ์มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($M = 3.75$) รองลงมาคือ ลักษณะบุคลิกภาพแบบการเปิดตัว ลักษณะบุคลิกภาพแบบความมีจิตสำนึก และลักษณะบุคลิกภาพแบบความเป็นมิตร ตามลำดับ โดยที่ลักษณะบุคลิกภาพแบบความไม่มั่นคงทางอารมณ์มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($M = 3.11$)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

ในการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ถึง 5 ผู้วิจัยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการประเมินความปกติและบุคลิกภาพ เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ปากาฏผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18

ค่าความเที่ยงและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r) ระหว่างตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ($N = 200$)

ตัวแปร	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
การประเมินความปกติโดยรวม												
1. มิติปกติ	.83											
2. มิติเฉลี่ย	.32**	.67										
การประเมินลักษณะที่ปกติ												
3. ด้านความสามารถ	.00	.00	.83									
4. ด้านลักษณะนิสัย	.20**	.22**	.64**	.78								
5. ด้านอารมณ์	.26**	.28**	.53**	.55**	.78							
6. ด้านคุณธรรม	.20**	.26**	.45**	.66**	.58**	.75						
7. ด้านรูปลักษณ์ภายนอก	.11	.10	.60**	.52**	.53**	.38**	.83					
บุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ												
8. การเปิดรับประสบการณ์	-.04	.11	.33**	.30**	.26**	.24**	.24**	.65				
9. การมีจิตสำนึก	.20**	-.02	.16*	.42**	.20**	.25**	.22**	.00	.76			
10. การแสดงออก	.33**	.19**	.24**	.25**	.58**	.32**	.48**	.18*	.14*	.82		
11. ความเป็นมิตร	.21**	.16*	-.04	.32**	.24**	.43**	.21**	.18*	.29**	.30**	.67	
12. ความไม่มั่นคงทางอารมณ์	-.05	-.07	-.09	-.06	-.14	-.07	.05	-.11	-.25**	-.08	-.10	.75

หมายเหตุ ตัวเลขในแนวทแยงมุมเป็นค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

* $p < .05$, สองหาง. ** $p < .01$, สองหาง.

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะบุคลิกภาพแบบความไม่มั่นคงทางอารมณ์มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางลบกับการประเมินความปกติ

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ในตารางที่ 18 ไม่สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 1 กล่าวคือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการประเมินความปกติ มิติปกติและมิติเฉลี่ยกับบุคลิกภาพแบบความไม่มั่นคงทางอารมณ์ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -.05$ และ $-.07$ ตามลำดับ, *ns*)

สมมติฐานที่ 2 ลักษณะบุคลิกภาพแบบการเปิดตัวมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับการประเมินความปกติ

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ในตารางที่ 18 สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 2 คือ การประเมินความปกติ มิติปกติ มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับลักษณะบุคลิกภาพแบบการเปิดตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .33, p < .01$) และพบว่า การประเมินความปกติ มิติเฉลี่ย มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับบุคลิกภาพแบบการเปิดตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .19, p < .01$)

สมมติฐานที่ 3 ลักษณะบุคลิกภาพแบบการเปิดรับประสบการณ์มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางลบกับการประเมินความปกติ

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ในตารางที่ 18 ไม่สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 3 กล่าวคือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการประเมินความปกติ มิติปกติและมิติเฉลี่ยกับบุคลิกภาพแบบการเปิดรับประสบการณ์ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -.04$ และ $.11$ ตามลำดับ, *ns*)

สมมติฐานที่ 4 ลักษณะบุคลิกภาพแบบความเป็นมิตรมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับการประเมินความปกติ

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ในตารางที่ 18 สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 4 คือ การประเมินความปกติ มิติปกติ มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับลักษณะบุคลิกภาพแบบความเป็นมิตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .21, p < .01$) และพบว่าการประเมินความปกติ มิติเฉลี่ย มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับลักษณะบุคลิกภาพแบบความเป็นมิตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .16, p < .05$)

สมมติฐานที่ 5 ลักษณะบุคลิกภาพแบบการมีจิตสำนึกมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับการประเมินความปกติ

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ในตารางที่ 18 สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 5 บางส่วน คือ การประเมินความปกติ มิติปกติ มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับลักษณะบุคลิกภาพแบบการมีจิตสำนึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .20, p < .01$) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการประเมินความปกติ มิติเฉลี่ยกับลักษณะบุคลิกภาพแบบการมีจิตสำนึก ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -.02, ns$)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติม

ข้อค้นพบที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างการประเมินความปกติกับการประเมินคุณลักษณะที่บ่งบอกความปกติ

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการประเมินความปกติโดยรวม ทั้งมิติปกติและมิติเฉลี่ย กับการประเมินคุณลักษณะที่บ่งบอกความปกติ 5 ด้าน พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการประเมินความปกติโดยรวมทั้งมิติปกติและมิติเฉลี่ยกับการประเมินคุณลักษณะที่บ่งบอกความปกติด้านความสามารถของบุคคลไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .00$ และ $.00$ ตามลำดับ, ns) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการประเมินความปกติโดยรวมทั้งมิติปกติและมิติเฉลี่ยกับการประเมินคุณลักษณะที่บ่งบอกความปกติ ด้านรูปลักษณ์ภายนอกไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .11$ และ $.10$ ตามลำดับ, ns) แต่พบว่าการประเมินความปกติโดยรวมทั้งมิติปกติและมิติเฉลี่ยมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับการประเมินคุณลักษณะ

ที่บ่งบอกความปกติ ด้านลักษณะนิสัย ($r = .20$ และ $.22$ ตามลำดับ, $p < .01$) กับด้านอารมณ์ ($r = .26$ และ $.28$ ตามลำดับ, $p < .01$) และด้านคุณธรรม/จริยธรรม ($r = .20$ และ $.26$ ตามลำดับ, $p < .01$)

ข้อค้นพบที่ 2 การประเมินคุณลักษณะที่แสดงถึงความปกติ มิติความสามารถของบุคคล มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับลักษณะบุคลิกภาพแบบการเปิดรับ ประสบการณ์การมีจิตสำนึกและการเปิดตัว แต่ไม่มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับ ลักษณะบุคลิกภาพแบบความเป็นมิตรและความไม่มั่นคงทางอารมณ์

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการประเมินคุณลักษณะที่แสดงถึงความปกติ มิติความสามารถของบุคคลกับลักษณะบุคลิกภาพพบว่า การประเมินคุณลักษณะที่บ่งบอกความปกติ มิติความสามารถของบุคคลมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับลักษณะบุคลิกภาพแบบการเปิดรับประสบการณ์ ($r = .33$, $p < .01$), การมีจิตสำนึก ($r = .16$, $p < .05$) และการเปิดตัว ($r = .24$, $p < .01$) แต่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับลักษณะบุคลิกภาพแบบความเป็นมิตร และความไม่มั่นคงทางอารมณ์ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -.04$ และ $-.09$ ตามลำดับ, ns)

ข้อค้นพบที่ 3 การประเมินคุณลักษณะที่แสดงถึงความปกติ มิติลักษณะนิสัย อารมณ์ คุณธรรม และรูปลักษณ์ภายนอก มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับลักษณะบุคลิกภาพแบบการเปิดรับประสบการณ์ การมีจิตสำนึก การเปิดตัวและความเป็นมิตร แต่ไม่มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับลักษณะบุคลิกภาพแบบความไม่มั่นคงทางอารมณ์

การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการประเมินคุณลักษณะที่แสดงถึงความปกติ มิติลักษณะนิสัย อารมณ์ คุณธรรม และรูปลักษณ์ภายนอกกับลักษณะบุคลิกภาพพบว่า การประเมินคุณลักษณะที่แสดงถึงความปกติ มิติลักษณะนิสัยมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับลักษณะบุคลิกภาพแบบการเปิดรับประสบการณ์ การมีจิตสำนึก การเปิดตัว และความเป็นมิตร ($r = .30$, $.42$, $.25$ และ $.32$ ตามลำดับ, $p < .01$) แต่ไม่มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับ ลักษณะบุคลิกภาพแบบความไม่มั่นคงทางอารมณ์ ($r = -.06$, ns)

การประเมินคุณลักษณะที่แสดงถึงความปกติ มิติอารมณ์มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับลักษณะบุคลิกภาพแบบการเปิดรับประสบการณ์ การมีจิตสำนึก การเปิดตัว และความเป็นมิตร ($r = .26, .20, .58$ และ $.24$ ตามลำดับ, $p < .01$) แต่ไม่มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับลักษณะบุคลิกภาพแบบความไม่มั่นคงทางอารมณ์ ($r = -.14, ns$)

การประเมินคุณลักษณะที่แสดงถึงความปกติ มิติคุณธรรมมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับลักษณะบุคลิกภาพแบบการเปิดรับประสบการณ์ การมีจิตสำนึก การเปิดตัว และความเป็นมิตร ($r = .24, .25, .32$ และ $.43$ ตามลำดับ, $p < .01$) แต่ไม่มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับลักษณะบุคลิกภาพแบบความไม่มั่นคงทางอารมณ์ ($r = -.07, ns$)

การประเมินคุณลักษณะที่แสดงถึงความปกติ มิติรูปลักษณะภายนอกมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับลักษณะบุคลิกภาพแบบการเปิดรับประสบการณ์ การมีจิตสำนึก การเปิดตัว และความเป็นมิตร ($r = .24, .22, .48$ และ $.21$ ตามลำดับ, $p < .01$) แต่ไม่มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับลักษณะบุคลิกภาพแบบความไม่มั่นคงทางอารมณ์ ($r = .05, ns$)

บทที่ 4

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถอภิปรายผลการวิจัยตามสมมติฐานได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะบุคลิกภาพแบบความไม่มั่นคงทางอารมณ์มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางลบกับการประเมินความปกติ

ผลการวิเคราะห์ครั้งนี้ พบว่า ไม่สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 1 คือ พบว่าการประเมินความปกติ มิติปกติและมิติเฉลี่ย ไม่มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับลักษณะบุคลิกภาพแบบความไม่มั่นคงทางอารมณ์ นั่นคือ บุคคลที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบความไม่มั่นคงทางอารมณ์ ไม่ได้มีแนวโน้มที่จะประเมินตนเองว่าเป็นคนผิดปกติ และไม่ได้มีแนวโน้มจะประเมินตนเองว่าเป็นคนที่ผิดแปลกไปจากคนส่วนใหญ่

ผลการวิจัยแสดงว่าการประเมินความปกติโดยรวมทั้งมิติปกติและมิติเฉลี่ย ไม่มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับลักษณะบุคลิกภาพแบบความไม่มั่นคงทางอารมณ์ ซึ่งผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Wood, Gosling และ Potter (2007) ที่พบสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางลบระหว่างการประเมินความปกติกับลักษณะบุคลิกภาพแบบความไม่มั่นคงทางอารมณ์ อาจเป็นได้ว่าสำหรับคนไทย ลักษณะความไม่มั่นคงทางอารมณ์ เช่น ความวิตกกังวล (Anxiety), ความโกรธแบบเป็นปรปักษ์ (Angry Hostility) เป็นอารมณ์พื้นฐานที่คนเรามี ขึ้นอยู่กับว่ากำลังเผชิญสถานการณ์ใด เพราะการมีลักษณะเหล่านี้ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้มีปัญหาสุขภาพจิตหรือคนไม่ปกติเสมอไป อาจจะเป็นได้ว่าบุคคลที่มีลักษณะเช่นนี้จะกังวลสูงหากจะประเมินว่าตนเองเป็นคนไม่ปกติ เพราะเป็นห่วงภาพลักษณ์ของตนในสังคม ดังนั้น จึงไม่มองว่าตนผิดปกติแต่อย่างใด ในทางกลับกันก็จะมองว่าลักษณะดังกล่าวเป็นลักษณะที่ปกติของคนในสังคม และคนโดยส่วนใหญ่ก็มีลักษณะดังกล่าวเช่นกัน

สมมติฐานที่ 2 ลักษณะบุคลิกภาพแบบการเปิดตัวมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับ การประเมินความปกติ

ผลการวิเคราะห์ครั้งนี้พบว่า การประเมินความปกติ มิติปกติ และมิติเฉลี่ย มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับลักษณะบุคลิกภาพแบบการเปิดตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสรุปได้ว่า ผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 2

ผลการวิจัยแสดงว่าลักษณะบุคลิกภาพแบบการเปิดตัวมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับการประเมินความปกติโดยรวมทั้งมิติปกติและมิติเฉลี่ย ซึ่งอาจเป็นได้จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่มากกว่าเพศชายถึง 3 เท่า เพราะจากการศึกษาของ Wood และคณะ (2007) พบว่า ในเพศหญิงหากรายงานคะแนนในมิติการเปิดตัวสูง ก็จะมีมองว่าตนเองปกติมาก รวมทั้งรู้สึกเหมือนคนโดยทั่วไปมากขึ้นด้วย

อย่างไรก็ตามผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับการศึกษาในภาพรวมของ Wood และคณะ (2007) ที่ไม่พบสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงระหว่างการประเมินความปกติกับลักษณะบุคลิกภาพแบบการเปิดตัว

สมมติฐานที่ 3 ลักษณะบุคลิกภาพแบบการเปิดรับประสบการณ์มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรง ทางลบกับการประเมินความปกติ

ผลการวิเคราะห์ครั้งนี้พบว่า การประเมินความปกติ มิติปกติ และมิติเฉลี่ย ไม่มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับลักษณะบุคลิกภาพแบบการเปิดรับประสบการณ์ซึ่งสรุปได้ว่า ผลการวิจัยไม่สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 3

ผลการวิจัยแสดงว่าการประเมินความปกติโดยรวมทั้งมิติปกติและมิติเฉลี่ย ไม่มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับลักษณะบุคลิกภาพแบบการเปิดรับประสบการณ์ ซึ่งอาจเป็นได้ว่าการเปิดรับประสบการณ์เป็นเรื่องของจินตนาการ มีความรู้สึกไวต่อความงดงามทางสุนทรีย์ เช่น ศิลปะ ซึ่งถือเป็นรสนิยมส่วนบุคคลมากกว่าจะเป็นการประเมินบุคคลนั้นๆ ว่าปกติหรือไม่ปกติ

ผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับการวิจัยของ Wood และคณะ (2007) ที่พบว่า การประเมินความปกติมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางลบกับลักษณะบุคลิกภาพแบบการเปิดรับประสบการณ์ แต่อย่างไรก็ตาม Wood และคณะ (2007) ก็พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นนักศึกษา มหาวิทยาลัยรายงานว่าตนเองมีคะแนนบุคลิกภาพแบบการเปิดรับประสบการณ์สูง

สมมติฐานที่ 4 ลักษณะบุคลิกภาพแบบความเป็นมิตรมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับการประเมินความปกติ

ผลการวิเคราะห์ครั้งนี้พบว่า การประเมินความปกติ มิติปกติ และมิติเฉลี่ยมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับลักษณะบุคลิกภาพแบบความเป็นมิตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สรุปได้ว่าผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 4

ผลการวิจัยแสดงว่าการประเมินความปกติโดยรวมทั้งมิติปกติและมิติเฉลี่ยมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับลักษณะบุคลิกภาพแบบความเป็นมิตร ซึ่งลักษณะของบุคลิกภาพประเภทนี้ คือ อ่อนโยน เป็นมิตร เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่น ไม่เห็นแก่ตัว มีความเห็นอกเห็นใจ และกระตือรือร้นอยากจะช่วยเหลือผู้อื่น อันเป็นลักษณะของคนเอเชีย และคนไทยด้วยกัน ดังนั้น คนที่มีลักษณะเหล่านี้จึงมองตนเองว่าเป็นคนปกติตามมาตรฐานของสังคมไทย ซึ่งคนโดยเฉลี่ยในสังคมก็ปฏิบัติเช่นนั้นด้วย เพราะถูกอบรมสั่งสอนมาเหมือนกัน

ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wood และคณะ (2007) ที่พบสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกระหว่างลักษณะบุคลิกภาพแบบความเป็นมิตรกับการประเมินความปกติ

สมมติฐานที่ 5 ลักษณะบุคลิกภาพแบบการมีจิตสำนึกมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับการประเมินความปกติ

ผลการวิเคราะห์ครั้งนี้พบว่า การประเมินความปกติ มิติปกติมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับลักษณะบุคลิกภาพแบบการมีจิตสำนึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่พบว่า การประเมินความปกติ มิติเฉลี่ย ไม่มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับลักษณะบุคลิกภาพแบบการมีจิตสำนึก ซึ่งสรุปได้ว่าผลการวิจัยสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 5 เป็นบางส่วน

ผลการวิจัยแสดงว่าการประเมินความปกติ มิติปกติ มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวก กับลักษณะบุคลิกภาพแบบการมีจิตสำนึก แต่พบว่าการประเมินความปกติ มิติเจตีย์ ไม่มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับบุคลิกภาพแบบการมีจิตสำนึก ซึ่งอาจเป็นเพราะการมีจิตสำนึก เป็นสิ่งที่ควรมีอยู่แล้วตามมาตรฐานของสังคม เพราะความสามารถในการควบคุมแรงกระตุ้น เรียนรู้ที่จะจัดการกับความปรารถนาของตนเอง และต้านทานสิ่งล่อใจต่างๆ รวมทั้งมีกระบวนการวางแผนการจัดการ และการดำเนินงานเป็นสิ่งที่น่าพึงปรารถนาของสังคม ดังนั้น คนที่ประพฤติตนตามลักษณะเหล่านี้จึงประเมินว่าตนปกติ เพราะทำตามบรรทัดฐานในสังคม แต่การที่การมีจิตสำนึกไม่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับการประเมินความปกติ มิติเจตีย์ อาจเป็น เพราะบุคคลที่มีคะแนนด้านนี้ต่ำไม่จำเป็นต้องเป็นคนที่ขาดหลักศีลธรรม แต่เป็นคนที่น่าหลักธรรม ไปใช้ได้น้อย และขาดความกระตือรือร้นในการทำงานให้บรรลุถึงเป้าหมาย ซึ่งอาจเป็นลักษณะ โดยส่วนใหญ่ของคนไทย คือ นิยมทำงานอย่างสบายๆ ไม่เร่งรีบ ต่างจากชาติตะวันตกหรือ ชาติเอเชียตะวันออก เช่น ญี่ปุ่น ดังนั้น คนที่ประเมินว่าตนมีลักษณะการมีจิตสำนึกสูงอาจไม่คิดว่า ตนเป็นคนโดยเจตีย์ของสังคมก็เป็นได้

ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wood และคณะ (2007) ในการประเมินความปกติ มิติปกติ ที่พบสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับลักษณะบุคลิกภาพแบบการมีจิตสำนึก แต่ไม่สอดคล้องในส่วนของการประเมินความปกติ มิติเจตีย์ที่ไม่พบสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับ ลักษณะบุคลิกภาพแบบการมีจิตสำนึก

อภิปรายผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติม

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติมสามารถอภิปรายได้ดังนี้

ข้อค้นพบที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างการประเมินความปกติและการประเมินลักษณะที่บ่งบอกความปกติ

ผลการวิเคราะห์ครั้งนี้พบว่า การประเมินความปกติโดยรวมทั้งมิติปกติและมิติเฉลี่ย ไม่มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับการประเมินคุณลักษณะที่บ่งบอกความปกติ มิติความสามารถของบุคคล

ผลลักษณะนี้อาจชี้แนะว่าความสามารถของบุคคลมีความหลากหลาย เช่น ความสามารถทางการเรียน ความสามารถทางกีฬา ความสามารถทางศิลปะ ฯลฯ การที่คนจะขาดความสามารถด้านใดด้านหนึ่งไม่ได้แสดงถึงความผิดปกติแต่อย่างใด เช่น คนๆหนึ่งอาจไม่ถนัดทางกีฬา แต่ก็ไม่ได้ถูกมองว่าเป็นคนผิดปกติ แต่อาจจะถูกมองว่าไร้พรสวรรค์ทางด้านกีฬามากกว่าความสามารถของบุคคลจึงไม่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับการประเมินความปกติ ในขณะที่เดียวกันรูปลักษณ์ภายนอกก็เช่นกัน ลักษณะภายนอกของคนมีความแตกต่างหลากหลาย และเป็นเรื่องของการให้คุณค่าที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคลมากกว่าจะเป็นการประเมินความปกติหรือไม่ปกติ เช่น การมีตาชั้นเดียวก็ไม่ได้ถือเป็นความผิดปกติ และการมีตาสองชั้นก็ไม่ถือว่าเป็นความผิดปกติเช่นเดียวกัน เนื่องจากรูปร่าง หน้าตา ท่าทาง ที่ถือว่าปกติ ไม่มีแบบแผนตายตัวแน่นอน จึงไม่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับการประเมินความปกติเท่ากับคุณลักษณะอื่น เช่น ลักษณะนิสัย หรืออารมณ์

ข้อค้นพบที่ 2 การประเมินคุณลักษณะที่แสดงถึงความปกติ มิติความสามารถของบุคคล
กับลักษณะบุคลิกภาพ

ผลการวิเคราะห์ครั้งนี้พบว่า การประเมินคุณลักษณะที่แสดงถึงความปกติ มิติความสามารถของบุคคลมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับลักษณะบุคลิกภาพแบบการเปิดรับประสบการณ์, การมีจิตสำนึก และการเปิดตัว แต่ไม่มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับลักษณะบุคลิกภาพแบบความเป็นมิตร และความไม่มั่นคงทางอารมณ์

ผลลักษณะนี้อาจชี้แนะว่าการเปิดรับประสบการณ์ เป็นเรื่องของรสนิยมส่วนบุคคลมากกว่าจะเป็นการประเมินความปกติหรือไม่ปกติ ส่วนความไม่มั่นคงทางอารมณ์ เป็นมุมมองส่วนบุคคลที่จะมองว่าระดับไหนจึงจะปกติ และระดับไหนจึงจะผิดปกติ เพราะไม่มีเกณฑ์ที่แน่นอนในสังคมทั่วไป อาจจะมีเกณฑ์บ้างก็ในทางคลินิก ซึ่งน้อยคนจะรู้ เมื่อเก็บข้อมูลจากกลุ่มนิสิตมหาวิทยาลัย จึงไม่พบความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับการประเมินความปกติ

ข้อค้นพบที่ 3 การประเมินคุณลักษณะที่แสดงถึงความปกติ มิติลักษณะนิสัย, อารมณ์,
คุณธรรม และรูปลักษณ์ภายนอกกับลักษณะบุคลิกภาพ

ผลการวิเคราะห์ครั้งนี้พบว่า การประเมินคุณลักษณะที่แสดงถึงความปกติ มิติลักษณะนิสัยมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับลักษณะบุคลิกภาพแบบการเปิดรับประสบการณ์, การมีจิตสำนึก, การเปิดตัว และความเป็นมิตร แต่ไม่มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับลักษณะบุคลิกภาพแบบความไม่มั่นคงทางอารมณ์

การประเมินคุณลักษณะที่แสดงถึงความปกติ มิติอารมณ์มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับลักษณะบุคลิกภาพแบบการเปิดรับประสบการณ์, การมีจิตสำนึก, การเปิดตัว และความเป็นมิตร แต่ไม่มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับลักษณะบุคลิกภาพแบบความไม่มั่นคงทางอารมณ์

การประเมินคุณลักษณะที่แสดงถึงความปกติ มิติคุณธรรมมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับลักษณะบุคลิกภาพแบบการเปิดรับประสบการณ์, การมีจิตสำนึก, การเปิดตัว และความเป็นมิตร แต่ไม่มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับลักษณะบุคลิกภาพแบบความไม่มั่นคงทางอารมณ์

การประเมินคุณลักษณะที่แสดงถึงความปกติ มิตรูปลักษณะภายนอกมีสสัมพันธ์
เชิงเส้นตรงทางบวกกับลักษณะบุคลิกภาพแบบการเปิดรับประสบการณ์, การมีจิตสำนึก, การ
เปิดตัว และความเป็นมิตร แต่ไม่มีสสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับลักษณะบุคลิกภาพแบบความไม่
มั่นคงทางอารมณ์

ผลที่เกิดขึ้นอาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ล้วนแต่เป็นนิสิต จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย ที่ส่วนใหญ่ผ่านการคัดเลือกว่าต้องมีอารมณ์ที่มั่นคงในระดับเหมาะสม
จึงไม่สามารถเห็นความแตกต่างของผู้ที่มีลักษณะความไม่มั่นคงทางอารมณ์สูงกับผู้ที่มิ
ลักษณะความไม่มั่นคงทางอารมณ์ต่ำได้ ดังนั้น ลักษณะบุคลิกภาพแบบความไม่มั่นคงทางอารมณ์
จึงไม่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับคุณลักษณะที่แสดงถึงความปกติทั้ง 4 มิติ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษา คำนว้าและรวบรวมคำคุณศัพท์ภาษาไทยที่ใช้ในการอธิบายบุคลิกภาพของบุคคล
2. เพื่อศึกษารูปแบบของการประเมินความปกติ
3. เพื่อศึกษามุมมองของการประเมินความปกติ ความผิดปกติ ลักษณะโดยเฉลี่ย และลักษณะเอกลักษณะ
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการประเมินความปกติกับบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ

สมมติฐานในการวิจัย

1. ลักษณะบุคลิกภาพแบบความไม่มั่นคงทางอารมณ์มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางลบกับการประเมินความปกติ
2. ลักษณะบุคลิกภาพแบบการเปิดตัวมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับการประเมินความปกติ
3. ลักษณะบุคลิกภาพแบบการเปิดรับประสบการณ์มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางลบกับการประเมินความปกติ
4. ลักษณะบุคลิกภาพแบบความเป็นมิตรมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับการประเมินความปกติ
5. ลักษณะบุคลิกภาพแบบการมีจิตสำนึกมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับการประเมินความปกติ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระดับปริญญาตรี จำนวน 200 คน แบ่งเป็นชาย 50 คนและหญิง 150 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. มาตรฐานประเมินความปกติ

เป็นมาตรฐานที่ใช้ประเมินความปกติ ที่ผู้วิจัยพัฒนามาตร่วมกับ นางสาวพิมพ์พลอย อึ้ง และนายศาสตรา ชูวัฒนานุกรักษ์ รวมจำนวน 3 คน ได้ร่วมกันสร้างมาตรฐานประเมินความปกติ จำนวน 85 ข้อกระทง ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วน คือ มาตรฐานประเมินความปกติโดยรวม จำนวน 12 ข้อกระทง และมาตรฐานประเมินคุณลักษณะที่บ่งบอกความปกติ จำนวน 73 ข้อกระทง ประกอบด้วย 5 มิติ คือ ความสามารถ คุณธรรม/จริยธรรม รูปลักษณะภายนอก ลักษณะนิสัย และ อารมณ์ โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คณางค์ มณีศรี อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ตรวจสอบและแก้ไขความถูกต้อง

2. มาตรฐานวัดบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ

เป็นมาตรฐานวัดบุคลิกภาพเพื่อจำแนกลักษณะของบุคลิกภาพ 5 มิติ พัฒนาโดย นางสาวขวัญเรือน แสงจิ้น (2546) นางสาวนิตยา เมธาพิพัฒน์ (2546) และนางสาว ศุภดี คุ้มสานนท์ (2546) นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภายใต้การดูแลของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คณางค์ มณีศรี มาตรฐานนี้สร้างขึ้นตามแนวโครงสร้างของ NEO PI-R ของ Costa และ McCrae (1992) ประกอบด้วย 5 มิติ คือ ความไม่มั่นคงทางอารมณ์ การเปิดตัว การเปิดรับประสบการณ์ ความเป็นมิตร และการมีจิตสำนึก รวมจำนวน 50 ข้อกระทง มิติละ 10 ข้อกระทง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ผู้วิจัยติดต่อขอความร่วมมือจากรองศาสตราจารย์ ดร. สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต ผู้สอนวิชาการปรับพฤติกรรม และอาจารย์ชวัลณัฐ เหล่าพูนพัฒน์ ผู้สอนวิชามนุษยสัมพันธ์ เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลแบบสอบถามในเวลาเรียน

2. ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามแก่นิสิต จำนวน 250 ฉบับ ประกอบด้วย มาตรฐานประเมินความปกติ มาตรฐานวัดบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ ได้จำนวนแบบสอบถามคืนจำนวน 209 ฉบับ และแบบสอบถามที่มีข้อมูลสมบูรณ์จำนวน 200 ฉบับ ซึ่งจะใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคำนวณทางสถิติ SPSS for Windows โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment) ระหว่าง 3 ตัวแปร ได้แก่ การประเมินความปกติโดยรวม การประเมินลักษณะที่บ่งบอกความปกติ และบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ

ผลการวิจัย

1. การประเมินความปกติ มิติปกติ ไม่มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับลักษณะบุคลิกภาพแบบความไม่มั่นคงทางอารมณ์ ($r = -.05, ns$) และพบว่า การประเมินความปกติ มิติเฉลี่ย ไม่มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับลักษณะบุคลิกภาพแบบความไม่มั่นคงทางอารมณ์ ($r = -.07, ns$)

2. การประเมินความปกติ มิติปกติ มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับลักษณะบุคลิกภาพแบบการเปิดตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .33, p < .01$) และพบว่า การประเมินความปกติ มิติเฉลี่ย มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับลักษณะบุคลิกภาพแบบการเปิดตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .19, p < .01$)

3. การประเมินความปกติ มิติปกติ ไม่มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับลักษณะบุคลิกภาพแบบการเปิดรับประสบการณ์ ($r = -.04, ns$) และพบว่า การประเมินความปกติ มิติเฉลี่ย ไม่มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับลักษณะบุคลิกภาพแบบการเปิดรับประสบการณ์ ($r = .11, ns$)

4. การประเมินความปกติ มิติปกติ มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับลักษณะบุคลิกภาพแบบความเป็นมิตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .21, p < .01$) และพบว่า การประเมินความปกติ มิติเฉลี่ย มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับลักษณะบุคลิกภาพแบบความเป็นมิตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .16, p < .05$)

5. การประเมินความปกติ มิติปกติ มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับลักษณะบุคลิกภาพแบบการมีจิตสำนึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .20, p < .01$) แต่พบว่าการประเมินความปกติ มิติเฉลี่ย ไม่มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับลักษณะบุคลิกภาพแบบการมีจิตสำนึก ($r = -.02, ns$)

6. การประเมินความปกติโดยรวมทั้งมิติปกติและมิติเฉลี่ยไม่มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับการประเมินคุณลักษณะที่บ่งบอกความปกติ มิติความสามารถของบุคคล ($r = .00, ns$), ($r = .00, ns$) และรูปลักษณ์ภายนอก ($r = .11, ns$), ($r = .10, ns$)

7. การประเมินคุณลักษณะที่แสดงถึงความปกติ มิติความสามารถของบุคคลมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับลักษณะบุคลิกภาพแบบการเปิดตัว ($r = .24, p < .01$), การเปิดรับประสบการณ์ ($r = .33, p < .01$) และการมีจิตสำนึก ($r = .16, p < .05$) แต่ไม่มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับลักษณะบุคลิกภาพแบบความไม่มั่นคงทางอารมณ์ ($r = -.09, ns$) และความเป็นมิตร ($r = -.04, ns$)

8. การประเมินคุณลักษณะที่แสดงถึงความปกติ มิติลักษณะนิสัยมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับลักษณะบุคลิกภาพแบบการเปิดตัว ($r = .25, p < .01$), การเปิดรับประสบการณ์ ($r = .30, p < .01$), ความเป็นมิตร ($r = .32, p < .01$) และการมีจิตสำนึก ($r = .42, p < .01$) แต่ไม่มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับลักษณะบุคลิกภาพแบบความไม่มั่นคงทางอารมณ์ ($r = -.06, ns$)

9. การประเมินคุณลักษณะที่แสดงถึงความปกติ มิติอารมณ์มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงทางบวกกับลักษณะบุคลิกภาพแบบการเปิดตัว ($r = .58, p < .01$), การเปิดรับประสบการณ์ ($r = .26, p < .01$), ความเป็นมิตร ($r = .24, p < .01$) และการมีจิตสำนึก ($r = .20, p < .01$) แต่ไม่มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับลักษณะบุคลิกภาพแบบความไม่มั่นคงทางอารมณ์ ($r = -.14, ns$)

10. การประเมินคุณลักษณะที่แสดงถึงความปกติ มิติคุณธรรมมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับลักษณะบุคลิกภาพแบบการเปิดตัว ($r = .32, p < .01$), การเปิดรับประสบการณ์ ($r = .24, p < .01$), ความเป็นมิตร ($r = .43, p < .01$) และการมีจิตสำนึก ($r = .25, p < .01$) แต่ไม่มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับลักษณะบุคลิกภาพแบบความไม่มั่นคงทางอารมณ์ ($r = -.07, ns$)

11. การประเมินคุณลักษณะที่แสดงถึงความปกติ มิติรูปลักษณะภายนอกมีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับลักษณะบุคลิกภาพแบบการเปิดตัว ($r = .48, p < .01$), การเปิดรับประสบการณ์ ($r = .24, p < .01$), ความเป็นมิตร ($r = .21, p < .01$) และการมีจิตสำนึก ($r = .22, p < .01$) แต่ไม่มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับลักษณะบุคลิกภาพแบบความไม่มั่นคงทางอารมณ์ ($r = .05, ns$)

ข้อเสนอแนะ

1. ศึกษาการประเมินความปกติในกลุ่มประชากรอื่นๆ เพิ่มเติม เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่เก็บข้อมูลจำกัดเพียงนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเท่านั้น
2. ศึกษาความแตกต่างในการรับรู้ความปกติของเพศชายและเพศหญิง
3. ศึกษาและค้นหาคำคุณศัพท์ที่อธิบายคุณลักษณะของบุคคลเพิ่มเติมจากพจนานุกรมฉบับอื่นๆ เช่น พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน ฉบับคำใหม่, พจนานุกรมฉบับมติชน เป็นต้น
4. ศึกษาการประเมินความปกติและบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ เปรียบเทียบในหลายกลุ่มอายุ(เพิ่มเติม)
5. ศึกษาการประเมินความปกติและบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบ เปรียบเทียบระหว่างเพศ(เพิ่มเติม)

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

ขวัญเรือน แสงจีน. (2546). *ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพและความตั้งใจทางกายภาพกับสถานภาพทางสังคม*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นิตยา เมธาพิพัฒน์. (2546). *ความแตกต่างระหว่างบุคลิกภาพและเพศในการตีความหมายสิ่งชี้แนะอารมณ์ที่ไม่ใช่วาจา*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศุภดี คุุสานนท์. (2546). *อิทธิพลของบุคลิกภาพ การปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และอารมณ์ต่อ การพยายามควบคุมอารมณ์*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาสังคม คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

Bridges, J. W. (1951). *Psychology Normal and Abnormal: An introduction to the study of mind and behavior*. Toronto, Canada: The Hunter Rose.

Maslow, A. H. (1970). *Motivation and personality*. New York: Harper & Row.

Wood, D., Gosling, S. D., & Potter, J. (2007). Normality evaluations and their relation to personality traits and well-being [Electronic version]. *Journal of Personality and Social Psychology*, 93, 861-879.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

มาตรฐานประเมินความปกติ

--	--	--

คำชี้แจง

แบบสำรวจตนเองฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อใช้ในโครงการงานวิจัยทางจิตวิทยา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาจิตวิทยา คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอให้ท่านพิจารณาคำศัพท์แต่ละคำโดยละเอียด และประเมินตัวท่านว่าท่านมีลักษณะตรงตามคำศัพท์ที่ระบุไว้ไว้มากน้อยเพียงใด

แบบสำรวจตนเอง มีทั้งสิ้น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 แบบสำรวจตนเอง

ตอนที่ 3 แบบวัดบุคลิกภาพ

โปรดตรวจสอบว่าท่านทำแบบสอบถามครบทุกข้อและขอพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

คณะผู้จัดทำ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมายถูกและกรอกข้อมูลลงในช่องว่าง

1. เพศ ชาย หญิง

2. อายุ ปี

3. รหัสนิสิต

--	--	--

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

--	--

ตอนที่ 2 แบบประเมินความปกติ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาคำศัพท์แต่ละคำโดยละเอียด และประเมินว่าคำศัพท์นั้นตรงกับลักษณะของท่านมากน้อยเพียงใด

ตัวอย่าง

ลำดับ	คำ	ไม่ตรง	ค่อนข้างไม่ตรง	ตรงและไม่ตรงพอๆกัน	ค่อนข้างตรง	ตรง
1.	อบอุน	1	2	3	4	X

คำอธิบาย หากท่านทำเครื่องหมาย X ใต้เลข 5 หมายความว่า ท่านประเมินว่าท่านเป็นคน
อบอุ่น

ตัวอย่างแบบประเมินความปกติ

ลำดับ	คำ	ไม่ตรง	ค่อนข้าง ไม่ตรง	ตรงและไม่ ตรงพอๆกัน	ค่อนข้าง ตรง	ตรง
8.	ปกติ	1	2	3	4	5
51.	สนุกสนาน	1	2	3	4	5
81.	ยุติธรรม	1	2	3	4	5

ตอนที่ 3 มาตรฐานบุคลิกภาพแบบ 5 องค์ประกอบ

คำชี้แจง แบบวัดฉบับนี้ประกอบด้วยข้อความ 50 ข้อ โปรดอ่านแต่ละข้ออย่างระมัดระวังและ
 ทำเครื่องหมาย X ใต้ตัวเลขคำตอบที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด

ตัวอย่างแบบวัดบุคลิกภาพแบบ 5 องค์ประกอบ

ลำดับ	ข้อความ	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยและไม่ เห็นด้วยพอๆกัน	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
7.	ฉันรู้สึกสนุกเมื่อได้พบปะคนมากมาย	1	2	3	4	5
25.	ฉันชอบให้สิ่งของอยู่เป็นที่เป็นทาง	1	2	3	4	5
49.	ฉันมักจะเกรงใจและคำนึงถึงคนอื่นอยู่เสมอ	1	2	3	4	5